

Salih Gümüş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.03.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Salih Gümüş

Eserleri:

Adaletli İşyeri

Heybesi emekle ekmek dolanın
İş gücü kaybolup olunca vasat
Ekmek davasına ömrü solanın
Pay verilmelidir olunca hasat

Her insanın kalpten duyguları var
Hak yiyenin kalmaz yanına bu kâr
Olmazsa olmazdır hem edep hem ar
Gözü görmez insan olunca fesat

Adalet yok ise bir iş yerinde
Huzursuzluk vardır orda derin de
Hakkaniyet yoksa kalpten yerin de
Utanır belki zül olunca kasıt

Hiç çalışmamıştır onlar dersine
Belli olmaz döner dünya tersine
Hakim olmalıdır insan hersine
Ah vah etmesin iş olunca kesat

Emeğe saygılı olmak gerekir
Kin ile şer ile temizlenmez kir
Tek derdi ekmekse görmeyin hakir
Solar en parlak gül olunca kısıt

Salih Gümüş

Afet

Başımızda türlü kara bulutlar
Bilsen ne acılar çekti yüreğim
Her olayda bilgi verir elitler
İlimde zirveye çıktı yüreğim

Hergün yeni afet kah deprem kah sel
Yardım isteyenler uzatıyor el
Ölen, sakat kalan yurttaşımız bol
Onlara göz yaşları döktü yüreğim

Yok mu! Alınacak afete önlem
Bu ağır tablolar kocaman ünlem
Millet veremiyor bunlara anlam
Bu hale kederle baktı yüreğim

Bartında gruzi aldı canları
Unutulmadı o deprem günleri
Sel felaketinde boğulanları
En derin yerine soktu yüreğim

Milletimiz çekti nice çileler
Bu hale getiren türlü hileler
Yapanlar sürekli dertli kalalar
Bunca hainlikten bıktı yüreğim

Nerde keder varsa kalbim orada
Olmak istiyorum merhem yarada
Devletim dört koldan onu sarada
Yardımdan yardıma aktı yüreğim

Salıcan diyor ki cevheri tanı
Herkes bir elmadır bu olsun kanı
Kaybedemeyiz biz tek bir insanı
Her kötü haberde çöktü yüreğim

Salih Gümüş

Arkadaş

Ederi değersiz olan birine
Hançerlerse seni kızma arkadaş
Sessizce merhem sür derin yarana
Kendini boş yere üzme arkadaş

Dostluğuna layık değilse şayet
Boşadır yaptığın her bir şikayet
İslamda kısasa kısas der ayet
Mahzun olup mahzun gezme arkadaş

Kalbini kıran da bir gün kırılır
Seni yerenler de bir gün yerilir
Yüce Mahkemede defter dürülür
Temiz niyetini bozma arkadaş

Her insan eşittir alçaklar değil
Onların mekanı olmalı ağıl
Asıl sahibine saygı duy eğil
Kıyaslayıp da hiç ezme arkadaş

İyiler olmazsa sonumuz gelir
Onlarla dünyamız yaşanır kalır
Belayı arayan belayı bulur
Her insanı iyi sezme arkadaş

Salıcan diyor ki yalana kansan
Dünya ateşinde kavrulup yansan
Eşrefi mahluktur dünyada insan
Bunu bil kimseden bezme arkadaş

Salih Gümüş

Artvin Yolları

Altı çoruh üstü Kaçkar dağları
Zorlu mu zorludur Artvin yolları
Arada bir kaya döker dağları
Zorlu mu zorludur Artvin yolları

Sağ salim varınca Rizeden ona
Bir sevinç yayılır bedende cana
Sanır uğramamış devlet bu yana
Zorlu mu zorludur Artvin yolları

Doğası önüne nimetler serer
Çocuk akli bile buna tam erer
Artvinliler hergün onları yerer
Zorlu mu zorludur Artvin yolları

Hasta hastaneye varıncaya dek
Yolculuk sonunda fikre sabır ek
Çekilen sıkıntı dağlardan da pek
Zorlu mu zorludur Artvin yolları

Araba kayıyor kar ile buzda
Fayda getirmiyor dökülen tuzda
Umudu yaşarız baharla yazda
Zorlu mu zorludur Artvin yolları

Kaza yapmak tamda oluyor yıkım
Saatler sürüyor yapılan bakım
Dertli mi dertlidir çilekeş halkım
Zorlu mu zorludur Artvin yolları

Salih Gümüş

Artvinim

Artvinin ÷lkeme katkısı çoktur
Dört koldan devleti güldür ARTVİNİM
Gözü olanlara batmış bir oktur
Şer ile bakını soldur ARTVİNİM

Oksijen deposu meşhur havası
Doludur madenle dağı ovası
Yerin altı üstü cennet sahası
Devletime katkını boldur ARTVİNİM

Hayvancılık mühim geçim kaynağı
Köylülerin ona işler dimağı
Bütçeye değerli ovası dağı
Devlete sunduğın baldır ARTVİNİM

Boğa güreşleri festivalleri
İnsanına neşe dolan halleri
Gülücük saçar o şen cemalleri
Tulumu şenlikte çaldır Artvinim

Yetişmiştir senin her bir insanın
Vatan için akar o kutsal kanın
Yiğit Çiçek Nene tüm yurttan
Vatan severlikte seldir ARTVİNİM

İki geçiti var biri Cankurtaran
Diğeri Sahara Artvine varan
Onlarla çetindir geçerken arın
O zorlu yolları yıldır ARTVİNİM

Kırk beş yıl esaret altında kaldın
Gam'a üzüntüye yıllarca daldın
Yedi Martta tekrar Artvini aldın
Ondan devletine kuldur ARTVİNİM

Ülkemin değerli kuzey doğusu
Okumuş kültürlü onun çoğusu
Devlete yayılmış çoktur ulusu
Eğitim de örnek yoldur ARTVİNİM

Salih Gümüş

Asalet

Atın asaleti tam bir bütündür
Yelesinden başlar toynak da biter
İnsanlar da ise ahlak üstündür
Har kalbinde yanar dilin de tüter

İnsanın var ise kalbinde fesat
Hayat da işleri gider hep kesat
Kalbi saf olan da bol olur hasat
Asalet kazanca bereket katar

Dil de başka kalp de başkaysa tezat
Rağbet olmaz ona satarken mezat
Kendini etmeli zincirden azat
Asalet de zıtlık gözlere batar

Asillik giydiğin esvabdan başlar
Yürek ve dil ise insanlık aşlar
Uymuyorsa bunlar insanlar taşlar
Asalet altın da bütünlük yatar

Asil değil ise keserler ceza
Yaşar insanoğlu hayat da eza
Haysiyetden olur şerefden keza
Asalet yok ise o düşer beter

Salih Gümüş

Asker

Meydan okur dűşmanlara
Önden giden atlı asker
Yenilmiş, tüm pişmanlara
Cehennemdir kutlu asker

Vatan aşkı ile beslen
Rabbe güven ona yaslan
Tehdit bize kindar aslan
Geçit vermez setli asker

Düşmanları esir alır
Hainleri asar gelir
Türk'ün yeli eser kalır
Özgürse yurt, mutlu asker

Namertlere, Türk dayana
Vatanına göz koyana
Karnı kanla tam doyana
Kapı olup kitli asker

Salıcanın Yurt zorunda
Nice canlar var surunda
Başımıza taç yarında
Yara dolu etli asker

Salih Gümüş

Aşk Olsun

Çobanız biz hor gözle
Görenlere aşk olsun
Hakir görüp şer sözle
Soranlara aşk olsun

Üretiriz et süt biz
Huzur ile yiyin siz
Terimize sakil iz
Karanlara aşk olsun

Kır kıraçta gezeriz
Verimli mal isteriz
Art niyeti sezeriz
Kıranlara aşk olsun

Bu mesleği Peygamber
Yapmıştır o döküp ter
Çobanlara kumpas şer
Kuranlara aşk olsun

Köylüysek biz kime ne
Aş sunarız yiye ne
Çobansın sen diye ne
Yerenlere aşk olsun

Salih Gümüş

Aşkın ve Ömrüm

Aşkın ve Ömrüm
Sensiz ne ye yarar, bu dağlar Maralım
Karlı yolları gel, birlikte Yaralım

Öyle bakarken sen, gözlerime İçten
Kalbim küt küt atar, coşarım Sevinçten

Sen koca evrende, ikinci vatanım
Uğrunda hapiste, mezarda yatanım

Sevda ile yanar, ateşim Can özüm
Yokluğunda sönmüş, yaramaz bir Közüm

Sen kalbime giren, aşk dolu kızımsın
Yokluğunla benim, kalbimde sızımsın

Benden çoktan çıktı, yolsuz kaldı aşkın
Bütün şehri bastı, bu kontrolsüz taşkın

Birlikte renklenir, parlar gök kuşağım
Sevdana ve senin, Aşkına uşağım

Sen benim çiçeğim, ben senin böceğin
Dünya öyle değil, Bensiz Öleceğin

Kanadıkça kanar, yüreğimde yaram
Anla durumumu, artık gözü karam

Sefil oldum burda, sensiz kaldım yarım
Bende dirilirim, olursan sen karım

Salih Gümüş

Atatürk

Millete kurulan, puslu kumpasın
Karşısında duran, güçtü ATATÜRK
Çahil zihniyetin, kirin ve pasın
Üzerine ışık, saçtı ATATÜRK

Dünyada yaşanan, o cehennem
Garabet zamanı, kötü dönemin
Yüzyıllarda geçse, senin önemin
Bizlerin başında, taç tı ATATÜRK

Yaşanılan onca, talihsiz bozgun
Dünya savaşına, girmiştir yorgun
Çanakkale'deki, dirilen duygun
Vatan severlikte, uçtu ATATÜRK

Askerin imanı, düşmanı eze
Çanakkale ruhu, örnektir bize
Onları yenerek, getirdi dize
İstiklali Türk'e, Seçti Atatürk

Önüne serseler, büyük hazine
Şهادeti seçti, savaşta yine
Asırlardır gelen, nefrete kine
Son verdi üstünden, geçti ATATÜRK

Çanakkalede ki, hüneri ile
Canı hiçe sayan, askeri ile
Geliboluda ki, zaferi ile
İstiklal yolunu, açtı ATATÜRK

Yurdu kurtarmaktı, onun niyeti
Kan ile ödendi, bunun diyeti
En büyük eseri, cumhuriyeti
Gerçekleştirerek, göçtü ATATÜRK

Salih Gümüş

Ay Yüzlüm

Mahım, gölgendedir sevdalı başım
Şavkın loş düşerken seni düşlerim
Vücutta, hafiften sızlar sol döşüm
Sensiz çok üşürken seni düşlerim

Yıllarca ışığı oldun mahsenin
Hissinde aşığı oldun ahsenin
Özünde beşığı oldun ihsanın
Hasretlik yaşarken seni düşlerim

Senin ile vücut buldu hakikat
Sana uymaz isem durumum sakat
Gönlümü dik tutan verdiğin takat
Engeller aşarken seni düşlerim

Yolun Hakikattır Hakka adarsın
Gönülden gönüle hicret edersin
Cehaleti yenip bir bir didersin
Bu derdi deşerken seni düşlerim

Yaramıza ilaç gibi makulsun
Kendine güvenen sana takılsın
Yolunda gitmeyen fikir yıkılsın
Özünden pişerken seni düşlerim

Ne yapsam deryanda damla olamam
Damla olsam dahi temiz kalamam
Heryerde ararım seni bulamam
Kuşkunda koşarken seni düşlerim

Yuvarlanıp durur kenardan taşlar
Tabandan bakınca hayretlik aşlar
Salıcan'ın kalbi marazlı işler
Zirvenden düşerken seni düşlerim

Salih Gümüş

Bari Bugün Gül

Dokuz ay karnında, türlü zahmetle
Büyütürken çektin, bari bugün gül
Günahlarını, Rabb örttü rahmetle
Şerre kibrit yaktın, bari bugün gül

Şefkat duygusuyla, dolusun öz de
Bal damlar, dilinden çıkan her söz de
Bana hüzün ile baktığın göz de
Yaş oldun da aktın, bari bugün gül

Mazide unuttun, güzel anını
Bazen hiçe saydın, kendi canını
Bana ters düşene, kıvılcımını
Yüreğinle çaktın, bari bugün gül

Yapmış olduğum, aşk talimlerime
Hayatda yaptığım, seçimlerime
Gurbetteyken, benim resimlerime
Yaşlı gözle baktın, bari bugün gül

Benle hüznünlendin, benimle güldün
Sen bahçemde olan, nadide güldün
Baharımda açtın, hazanda soldun
Hissine gam ektin, bari bugün gül

Salih Gümüş

Bayramınız Kutlu Olsun

Eşim, dostum, uzak, hısım
Bayramınız kutlu olsun
Bugün sevgi olsun tilsim
Bayramınız kutlu olsun

İhtiyarlar bugün bekler
Gitmez isek kalbi tekler
El öpersek sevinç ekler
Bayramınız kutlu olsun

Çocuklara neşe katın
Kalplerine huşu katın
Mutluluğu aşu katın
Bayramınız kutlu olsun

Düşmanlığı terk ederek
Sevgi olup çark ederek
Kıymetini fark ederek
Bayramınız kutlu olsun

Kurbanlıklar kabul olsun
Sevapları sebil olsun
Kurtulanlar habil olsun
Bayramınız kutlu olsun

Örf adeti bilmez kansız
Kalmayalım bizler onsuz
Salıcan der saygım sonsuz
Bayramınız kutlu olsun

Salih Gümüş

Beraberlik

Madem yurtta sulh der Kemal ATATÜRK
Bitsin ayrılıklar dost olsun herkes
Mademki birlikten kuvvet alır TÜRK
Bitsin ayrılıklar dost olsun herkes

Beraber olunca Turan kurulur
Bu güç karşısında düşman kırılır
Kalleşe gün gelir hesap sorulur
Bitsin ayrılıklar dost olsun herkes

Dağları aşarız verip el ele
Düşmanlara karşı oluruz kale
Meydana varınca görsünler hele
Bitsin ayrılıklar dost olsun herkes

Hainler kursa da sinsice pusu
Alt eder onları Türklerin us'u
Susmak bilmeyene öğretir susu
Bitsin ayrılıklar dost olsun herkes

Gönlünce hiçbir an çalamaz sazı
Nankör ise şahıs beğenmez azı
Çoğa alıştııkça çekilmez nazı
Bitsin ayrılıklar dost olsun herkes

Salıcan diyorki göl olur arklar
Göle kan dolup da sulansa garklar
Ölümü korkutur yinede Türkler
Bitsin ayrılıklar dost olsun herkes

Salih Gümüş

Bilir

Aşk bülbüle benzer, her dala konmaz
Bunu dert ederek , çekenler bilir
Alev alan aşkın, yangını sönmez
Ateşi yürekte, yakanlar bilir

Aşk ceminde benzer, nura cemali
Gezmişte insanın, olmuş kemali
Yurdumun incisi, coştı şimali
Irmak olup kalbe, akanlar bilir

Bu kalbi öldüren, sırma saç olur
Kederime derman, aşk ilaç olur
Gelsin yar gönlüme, başa taç olur
Elması başına, takanlar bilir

Dünyayı gezsende, akıl baştadır
Sevgiliyi üzen, boş uğraştadır
Damla damla akar, gözü yaştadır
O süzülenlere, bakanlar bilir

Gökten yağmur yağar, sular toprağı
Can olur büyütür, körpe başağı
Aşk ile beslenir, gönülün bağı
Sevgiyi yüreğe, ekenler bilir

Güzel sözler söyler, alimin şıhı
Kimi sokar başa, musmarı mihı
Hasta eder beni, yarimin ahı
Bedduayı kalbe, kakanlar bilir

Cemali ay gibi, yanakları al
Sözlerinle benim, derdime dert sal
Dil ayrılalım der, bu ne biçim hal
Bu fikri aklına, sokanlar bilir

Salih Gümüş

Bir Anlık Gaflet

Aklım başımda değildi seni kırarmıydım yoksa
Kalbinde çatlağı bulup sızabilirmiydim ki hiç
Benden sana doğru giden düşmanca bir deli oksa
Şuan kalemimi alıp yazabilirmiydim ki hiç

Çölünde bir damla suya ulaşmak için çok gezdim
Gölünde bir ufak balık tutmak için hergün yüzdüm
Balında bir günlük şifa bulmak için süte süzdüm
Aşkına ilgisiz kalıp kızabilirmiydim ki hiç

Boşluğa düştüğüm anda yıkmışsam gönül bağı
Haddimi aştığım anda yakmışsam gönül bağı
Yaranı deştığım anda sıkmışsam gönül bağı
Gamla uzaklara dalıp gezebilirmiydimki hiç

Bir kuru hayale kandım hızlı hızlı koşuyorum
Bana engel olmaz sandım arada bir düşüyorum
Hazan mevsiminde dindim yokluğunda üşüyorum
Aşk dolu mısralar salıp düzebilirmiydim ki hiç

Gün geldi sana ağladım gün geldi sana çağladım
Gün geldi keder bağladım gün geldi sevinç sağladım
Gün geldi yaram dağladım gün geldi derdim eğledim
Bu fedakarlığı bilip üzebilirmiydim ki hiç

Gelde üzme salıcanı zincirlerini kırarak
Gelde üzme salıcanı o kollarını sararak
Gelde üzme salıcanı bu aşkımızı dererek
Bir dertli heybeye dolup büzebilirmiydim ki hiç

Salih Gümüş

Bugün Bayramdır

Mübarek ay bitti kalpler de hicran
Neşeyle dolalım bugün bayramdır
Bugünümüze çok duymalı şükran
Neşeyle dolalım bugün bayramdır

Paylaşmak güzeldir kalp kibri yaka
Düşmalığa düşman dostluğa aka
Vücudumuz verdi bu ay sadaka
Neşeyle dolalım bugün bayramdır

Onun müminlere hoş geldiğini
Bugün bitirelim nefreti kini
Onu emrediyor islamın dini
Neşeyle dolalım bugün bayramdır

Yaşlılar gençleri evine bekler
Kalbe saygı sevgi duygusu ekler
Karayı ak olan duygular paklar
Neşeyle dolalım bugün bayramdır

Çocuklar sevinir yer bugün şeker
Onlara islamın ihsanı eker
Gönlünün bağına gülleri diker
Neşeyle dolalım bugün bayramdır

Salih Gümüş

Bulamadım

Mahallen yalnızdır öldükten beri
Tıbata gidecek yol bulamadım
Orman olmuş tarlan, evinin yeri
Dedem konuşacak kul bulamadım

Üzüntüden ağıt yakıyor sözler
Efkarlandı yürek ağlıyor gözler
Dağıtılan kilim urbayı özler
Seni hatırlatan çul bulamadım

Kimse köye gidip bahçe dermiyor
Gençlerin yapmaya akli ermiyor
Elma armut ayva meyve vermiyor
Yükünden kırılan dal bulamadım

Möğdamlık yapıp da tarla koşardın
Dereyi tepeyi dostla aşardın
Mutlu olup köyde mesut yaşardın
Şimdi uzanacak el bulamadım

Arıların çiçek özünü toplar
Bazen dolu dolu olurdu kaplar
Sönünce kalbine sıkıntı saplar
Petekten sağacak bal bulamadım

Salıcan diyor ki derdim çok büyük
Diktiğin ağacın kabuğu soyuk
Evin yıkılmış da duvarları oyuk
Kapında çalacak zil bulamadım

Salih Gümüş

Bulamayınca

Älemin kralı olsan ne yazar
Özünde huzuru bulamayınca
Para dolsa heyben seni o bozar
Dozunda huzuru bulamayınca

Dilden çıkan verir insanı ele
Kimi abad olur kimine bela
Canlıyken arkandan okurlar sela
Sözünde huzuru bulamayınca

Korkma aynı yolda yürü mert ile
Kuzuyu yanyana koyma kurt ile
Aşığın mızrapı çalar dert ile
Sazında huzuru bulamayınca

Zulüm ettirmekse düşünde kanın
Aşık usandırır fazlası onun
Hatıralarda dert olur her anın
Nazında huzuru bulamayınca

Fesat emeğine hasetle bakar
Nefretde insana sel gibi akar
O bakışlarıyla mezara sokar
Gözünde huzuru bulamayınca

Halel getirmezse sabır dişine
Denk gelmezse o yolda eşine
Bazen insan gider kirin peşine
İzinde huzuru bulamayınca

Salih Gümüş

Bülbül

Türlü türlü sesle hoş şakıyorsun
Kalbimde aşkla şen ötesin bülbül
Hep damarlarımda sen akıyorsun
Benim canıma can katasın bülbül

Her zaman hislerim sevmekten yana
Bilesin kastım yok sendeki cana
Nazar yayıyorsa gözlerim sana
Yüzüme bakıp kaş çatasın bülbül

Sevgimi gösterdim sana ben her an
Unutma düşünde hep sevgimi an
Gönlüme doğru ak yaşasın bu can
Ben ben diye kalpten atasın bülbül

Düşüncelerimde sürekli varsın
Ulaşılması güç olan bir yârsın
Yokluğunda zarar yanımda kârsın
Hissinle bana aşk satasın bülbül

Sevgi pınarımdan akmazsa selim
Tüm sıcaklığıyla sarmazsa kolum
Salıcan diyorki şu anda dilim
Derki tersleyerek itesin bülbül

Salih Gümüş

Cemre

Bir gül bahçesinde ben gül olayım
Temmuzda başağa harman olayım
Yağmur yağınca gür orman olayım
Aşkına yazılan ferman olayım
Yar senin derdine derman olayım
Hava, su, toprak olayım cemreye
Ulaşmak nasipse bahara ermeye
Umutları gönüllere sermeye
Ağaçta sevinen gonca olayım

Salih Gümüş

Çatışan Duygular

ÇATIŞAN DUYGULAR

Sözünde huzur var,kalpde ise yas
Çatışır kalp ve dil, kanar duygular
Hisler barışırsa, olurlar çok has
Huzuru gönlünde , anar duygular

Karanlık kuytuda, saklar bazen öz
Gerçeği yansıtmaz, her söylenen söz
Dilinde alev var, kalbindeki köz
Patlak balon gibi,söner duygular

Bakarsın mutluyken, gözlerinde yaş
Süzülürken damla, güler gibi baş
En ateşli yerde, hisleri yavaş
Dalgada sandala, biner duygular

Yükseğe çıkınca, heyecanlanır
Toprağa girince,ölü canlanır
Yarini görünce, vücut kanlanır
Bir daldan bir dala, konar duygular

Can alıncaya dek, insanı döver
Kiminin siniri, balondur söner
Mülayimdir sefil, her söze uyar
Dönme dolap gibi, döner duygular

Kabuğundan çıkıp, kır sen kozanı
Aşıktır doğuştan, halkın ozanı
Yarine söze gel,çal o sazını
Harlı alev gibi, yanar duygular

Coşkudan el ayak, tutmazda titrer
Kimi mülayimdir, bazısı gaddar
Kötü ise örter,Yaradan settar
Güzelliği kalbe, öner duygular

Salih Gümüş

Çıktım

Alnımın teriyle girdiğim yerden
Gözümde süzülen yaşıyla çıktım
Haçer saktukları her türlü şerden
Ağır hasta olmuş başıyla çıktım

Diktiğim fidanı kendim söktüm
Dermanım kalmadı yerlere çöktüm
Çoğu zaman kanlı gözyaşı döktüm
Sabırdan kırılmış dişimle çıktım

Geleceğe dönük umudum vardı
Zekama güvenmek şahsıma kârı
Öyle saldırı ki cep kemi vardı
Bu savaştan sönmüş düşünle çıktım

Sandım yiyeceğim kete içini
Okşayacağım bir yarin saçını
Nerden bileyim ki yam yam açını
Tedaviden şişman dişimle çıktım

Salıcan kar oldu eriyip aktım
Aynada kendime kederle baktım
Zemheriden korkup sobayı yaktım
Baharımda iken kışımle çıktım

Salih Gümüş

Çiçekler

Soguktan sıcağa, geçerken hava
Doğaya tacını, takar çiçekler
Baharda şenlenir, hem dağ hem ova
Duygudan duyguya, sokar çiçekler

Kimi al kimi mor, çiçekler her renk
Kötü duygularla, eder onlar cenk
Neşeye, sevince herbiri tam denk
Mutlu edip, kalbe akar çiçekler

Bazısı dikendir, insanlar kaçar
Kimi etrafına, rayiha saçar
Miski amber olup, ruhları açar
Güzel kokusuyla, kokar çiçekler

Çiçekler her zaman, güneşe döne
Değersiz olanlar, mum gibi söne
İlgisiz kalınca, boynunu öne
Çaresiz kalıpta, büker çiçekler

Aşkını ağaca, kalbe yazanlar
Yarı kola takıp, gezip tozanlar
Sevgiliye gülü, verir kızanlar
Gönülü gönüle, çeker çiçekler

Salih Gümüş

Çoban

Ekmek davasına ben kamçı yerim
Mal davar peşinde döktüğüm terdir
Köyüm var diye ben şükür ederim
Eve helal kazanç soktuğum yerdir

Köylü üretmezse şehirli ne yer
Atatürk ondandır efendisi der
Zahmetin sonucu parlar gözde fer
Verim kaygısından çektiğim zordur

Fi,arpa eker o dağa bayıra
Çoban mallarını iyi kayıra
Hergün peşlerinde gider çayıra
İsli demlik ile yaktığım hardır

Ordan gelen kazanç olur tam helal
Onların peşinde çektiğim melal
Bazen iner güneş çıkarken hilal
Gözümde sönen fer baktığım nurdur

Salıcan diyorki çektiğim kahır
Vermez ise verim dert olur ahır
Çobanın isteği sağlıklı nahır
Kem gözlerden çıkan bıktığım şerdir

Salih Gümüş

Çoruh Nehri

Hızla akar Çoruh nehri
Yüregimin selidir o
Suyu alır kalpten zehri
Coşku dolu delidir o

Doğduğu yer Mescit dağı
Yusufelide sular bağı
Rafting için altın çağı
Yaşatan bir dalıdır o

Türkiye'nin bir incisi
Dünyanın sa ikincisi
Hızla akan en ulvisi
Arşa çıkmış yoludur o

Artvin' ime haşmet verir
Raftingciye zahmet verir
Türlü türlü nimet verir
Helal rızkın boludur o

Barındırır türlü canı
Meşhur onun her sazını
Yaşamaksa güzel anı
Değerlerle doludur o

Derinleri bizde en dik
Ürettiği elektrik
Türkiyeye yaşatır pik
Yurtta kazanç koludur o

Salih Gümüş

Demedim mi

Yâr sen yokken bana sıla
Elden farksız demedim mi
Yanımdayken gurbet âlâ
Baldan farksız demedim mi

Kara bulut ışın salar
Yüreğime aşkın dolar
Pınarından akan sular
Gölden farksız demedim mi

Ahirette kâr sevabım
Sensizliğe zor cevabım
Altın olsa dar esvabım
Çuldan farksız demedim mi

Sol yanıma girer bıçak
Duygularım kalpten kaçak
Keder beni sarmış saçak
Zülden farksız demedim mi

Sensiz durmak için dikçe
Cesaretim altın külçe
Yokluğun da açan bahçe
Çölden farksız demedim mi

Salican der sor halimi
Sımsıcaktır tut elimi
Aşka akan o dilimi
Nîl`den farksız demedim mi

Salih Gümüş

Dertlice

Beni yakıp yıkan günün batımı
Efkar ile dolar özüm dertlice
Burdan gidesim var alıp atımı
Damlaları salar gözüm dertlice

Tellere vurunca ağlatır mızrap
Dinleyenler için tam bir ızdırap
Dağınık hisleri derleyip derip
Gam söyleyip çalar sazım dertlice

Yari severimde onsuz kalamam
Görmezsem vefayı umut salamam
Işık belirmezse aşka dalamam
Karşılıksız kalır nazım dertlice

Huzur olmayınca kaldım eleme
İçimden geleni aldım kaleme
Dertlerimi bir bir saldım aleme
Kasavete dalar yazım dertlice

Bahardan sonrası mevsim yaz derler
Temmuzda yağıyor başıma karlar
Hiç günlük güneşlik görmez bu yerler
Kıştan sonra gelir yazım dertlice

Günü kurtarmaya her an şartlandım
Dert söyledim bugün hayli dertlendim
Salıcan olarak ona sertlendim
Sevincimi çalar eza'm dertlice

Salih Gümüş

Dertsiz İnsan Olmaz

Bırak dertlerini bir bir kenarda
Hayatta mutlu ol yaşamaya bak
Rabbimiz insanı yer yer sınırdaki
Dünyadan sonraki aşamaya bak

Mutlu olmak için derdinden sıyrıl
Kötüye sevk eden yollardan ayrıl
Toplumda en gözde insan ol kayrıl
Kederle evliysen boşamaya bak

Üst üste dizilir ev olur tuğla
Hayatını kazan huzurlu sağla
Rahatlamak için bazende ağla
Maneviyatını döşemeye bak

Yaradan vermiştir ruh ile beden
Ona doğru yürü yoluna adan
Kötü olan herşey cana kast eden
Emaneti gün gün taşımaya bak

Salıcan ümidin var ise enfes
Gamlı geçen hergün Rabbe doğru es
Duymak istiyordur dua dolu ses
Yokluğunda tir tir üşümeye bak

Salih Gümüş

Dışı Hoş İçi Fos

Hayatıma giren, aklımı çelen
Güzel yüzlü bir kız, fettan mı fettan
Özü sözü ise, hançerle delen
Dışı insan, içi şeytan mı şeytan

Ağzından çıkanlar, tatlı mı tatlı
Sureti belirsiz, iki üç katlı
Beklentisi ise, katlı ve yatlı
Utanmadan ister, yekten mi yekten

Sanar kendini o, özel mi özel
Kıskanırlar onu ebed ve ezel
Akıl çelmek için giyinir güzel
İçi boş dışı hoş, fıstan mı fıstan

Bozuk mu bozuktur, sütü ve kanı
Düşürür dillere, bunlar insanı
İlişki kurmadan önce, sen tanı
Hayatta olmadan, destan mı destan

Aklını başından alır, endamı
Getirir başına şeri, idamı
İyi yönetirler onlar adamı
Olur o gemine, kaptan mı kaptan

Salih Gümüş

Dilaver

Yaşı küçük diye, sanma çelimsiz,
Seni yerden yere, çalar Dilaver.
Büyüklenip, görme onu ilimsiz,
Ummadığın yerden, dalar Dilaver.

Bunu sakız gibi, çiğnerim sansan,
Sonra da boyuna, posuna kansan,
Dıştan anlaşılmaz, öyle her insan,
Un gibi elekten, eler Dilaver.

Akıl yaşta değil, baştadır başta,
Araç bile gitmez, vitesi boşta,
Meydana çıkarken, kibirini aştı,
Aşmazsan kaz gibi, yolar Dilaver.

Çocuktur diyerek, versen şekeri,
Alaya alarak, çıksan yukarı,
Hepten coşturursun, sen bu akarı,
Dalgayla kıyını, yalar Dilaver.

Alçak gönüllülük, olmalı konu,
Yarışın, güreşin, bilinmez sonu,
Hafife alarak, kızdırma onu,
Yenmek için hırsla, dolar Dilaver.

Salıcan diyor ki, tecrübe kârdır,
İnsana insanlık, sevgili, yârdır,
Kendinden küçüğe, yenilmek zordur,
Kendini zirvede, bulur Dilaver.

Salih Gümüş

Doğru Şavşat'a

Dede yadigarı, taç olur başa
Varalım gurbetten, kalkıp Şavşat'a
Hatıradır dağ taş, ecdadı yaşa
Görelim sılayı, nurlansın ata

Sahip çıkmaz isek, olur haraba
Kaynar yolu, eve varmaz araba
Yolumuzu gözler, eş, dost, akraba
Soralım hal hatır şan şeref kata

Virane olmuştur, toprağı taşı
Bunun vebalini, sırtında taşı
Öne eğilmiştir, ecdadın başı
Erelim bu fikre, huzurla yata

Ev ocak yıkıldı, virane oldu
Dede hatırası, sararıp soldu
Gözlerim de her an, yaş ile doldu
Serelim çadırı, sonu hoş bite

Değişmem köyümü, şehirde kata
Unutursam, dedem kaşını çata
Rahatça uyu sen, toprak da Ata
Verelim el ele, doğru Şavşat'a

Salih Gümüş

Dosta Dostum Diyemem

Severim şayet beni seviyorsa ciğerden
Başıma tacım olur anlarsa bu değerden
Niyeti bozuk ise dosta dostum diyemem
Üstüme bol olurda bu esvabı giyemem

Ağızdan çıkan sözler ediyor ise esir
Ne sözü ne de şahsı etmiyor bende tesir
Halis duygular ile gelen buyursun gelsin
Gelemiyorsan kardeş esen kuru bir yelsin

Ne ağa nede paşa bu ülkenin kralı
Üstünlük takvadadır budur dinin kuralı
Kendi kıvılcımında alev olup yanıpda
Çıkma sen sırtımıza o egona kanıpda

Kabarmışsa denizin vurur suyu sahile
İtibar edemem ben nasipsiz bir cahile
Yekten söylemesemde özde kibrin dağısın
Caka satarak ancak sözde irfan bağısın

Toplumda göze batır sakil olan insanlar
Kalbimiz size atar akıl olan insanlar
İnsanoğlu her zaman şerefine ile yaşa
Bilki ancak takarsın onun tacını başa

Salih Gümüş

Döndük Fakire

Yaşarken umutla, güzel hayatı
Aşımı düşündüm, ben kara kara
Taze aş el oldu, yedim bayatı
Hesabını bir bir ,ben sora sora

Et,süt, ekmek, aş, daha dahası
Almak istesemde, ateş pahası
Pazar, market oldu, zengin sahası
Kalmaz oldu para, ben vere vere

Gözümün nuruydu, döktüğüm emek
Mazide kaldı o, lüks yerde yemek
Zenginken fakire, biz döndük demek
Vardım bu fikire, ben ere ere

İnsana yapılan, bu zulüm niye
Fakirin etiydi, kuru fasülye
Zorla yiyebildi, onuda bünye
Soğanın başına, ben vura vura

Yontulmamış olan,o kubatıya
Mülke tamah eden,fikri katıya
Param haram olsun, zengin batıya
Diyorum göğsümü, ben gere gere

Zihnimde yer tutar, bunu yapanlar
Milletin cebinden, para kapanlar
Mülke kul olupta, ona tapanlar
Attım defterini, ben düre düre

Silsin düşürenler, gözün yaşını
Doymaz aç gözlüler, tutar başını
Altına benzeyen,toprak, taşını
Korurum dört koldan,ben sara sara

Salih Gümüş

Dünyaya Kandım

Kah düştüm kah kalktım, patika yolda
Genliğime yandım dünyaya kandım
Kah neşe kah keder kaplandı solda
Ballı lokum sandım dünyaya kandım

Her geçen yaşım da kabuklar kırdım
Dostuma anlattım düşmana sırdım
Yaşadım, yaşadım, kemale vardım
Yağmur bitti dindim dünyaya kandım

Kaderin sunduğu ömrüme vurgun
Hiçbir zaman ona olmadım dargın
Belki kalbim kırgın belkide yorgun
Yaşayan bir candım dünyaya kandım

Tecrübeyle doldu ömrümün sonu
Ne işime yarar ölümse konu
Gözümün önünde oynar her anı
Azraili andım dünyaya kandım

Parıltıyla dolu olsa da hayat
Her canlı ölümlü demekte ayet
Ahirete hazır olmazsam şayet
Cehennemde yandım dünyaya kandım

Şalican diyor ki yaşamak güzel
Ölüm canlılara haş vede özel
Düşen her yaprağın durumu hazal
Dört kolluya bindim dünyaya kandım

Salih Gümüş

Düvgün İnsan

Salih kulun alnı ak
Dürüslüğe kadirdir
Ahlakıysa pürî pak
Halk içinde nadirdir

Değer verir herkese
Üzülür çok yeise
Hak yememek şart ise
Kul içinde adildir

Zorlukları tek âşar
İyilikte çok koşar
Doğru dürüst pak yaşar
Millet için ödüldür

Yaş olsa da pek kurur
Kalbi ona tek vurur
Haksızlığa dik durur
Kocaman bir sedirdir

Ayrılmaz hak yolundan
Dağıtır en bolundan
Hâyır düşmez dilinden
Allah için fedadır

Salih Gümüş

Ebedi Yarım

Alnımda terimsin gözümde ferim
Damarda kanımsın özümde canım
Vücutta serimsin Ebedi yarım
Canda sol yanımsın geçmişte anım

Nasıl sevmeyeyim seni balımsın
Güllerin içinde rengi alımsın
Hemde tutduğum güçlü dalımsın
Güldüren şenimsin dünyada şanımsın

İlhamımı senin yüzünden aldım
Moralimi senin sözünden aldım
Kamilliği senin özünden aldım
Hayatta dünümsün günümde hânım

Yazmışsa alnıma yarimi kader
Her anım onunla mutluluk eder
Söylesem derdimi o buna neder
Tenimde benimsin aşkımda enim

Dalımda seninle açmıştır goncam
Tutmuştur sürekli kalbimde sancım
Ahirete kadar sen benim hancım
Nam almış fanımsın toplumda ünüm

Atma bana sakın ola ki çalım
Şaştım nasıl endam o ne alım
Meselemin adı ölüm ve kalım
Hücremde genimsin bedende sonum

Salih Gümüş

Ehli İnsan

Biz yedik te geldik , silleyi ,
Dostu da gördük , düşmanı da .
Çok geç farkettilik , hileyi ,
Şafı da gördük , kurnazı da .

Bu dünya etti bizi haraba ,
Şerri de gördük , hayrı da .
Zalimliğin böylesi çok kaba ,
Zülmü de gördük , sefayı da .

Takmak istediler , bize boyunduruk,
Özgürlüğü de gördük , tutsaklığı da .
Dünya da , ehli insan olduk ,
Gülmeyi de gördük , ağlamayı da .

Kabul etmeyiz , yapmadığımız hatayı ,
Akli da gördük , aptallığı da .
Denedik sürekli anlaşmayı ,
Yanaşanı da gördük , uzaklaşanı da .

Salih Gümüş

Eli Boş Dönme

Diyorsun ki babam Şavşata vardım
Gorcala şor peynir almadan dönme
Taze çam sakızı çiğnemek derdim
Kökнарlı ormana dalmadan dönme

Şavşata gitmişken köyü de git gez
Kapıda, bacada çamurları ez
Ateş alır gibi gelmeyesin tez
Verhunalda bir gün kalmadan dönme

Yaylasında açar sarı sarı o
Topraklarımızın nazlı yâri o
Doğanın cevheri süsü, kârı o
Bilbilanda neğro yolmadan dönme

Dillere tad verir meyveler dal dal
Kirazdan armuttan elmalardan al
Kendini bağlara bahçelere sal
Bandanın hasını bulmadan dönme

Dede yadığarı taç olur başa
Tıbatta onları hatırla yaşa
Sahip çikalım biz toprağa taş
Yerleri hakkınca bölmeden dönme

Salıcan diyor ki ev tam virane
Olsada, buna da şükür verene
Çakalğilin orda şen olsun hane
Evi yaptır, haber salmadan dönme

Salih Gümüş

Emek İster

Bu iş zorlu bu iş çetin
Mutlu olmak emek ister
Bir araban birde katın
Onu almak emek ister

Kolunda yâr, birde alyans
Düğününde edersin dans
Bir yastıkta kocamak şans
Aşkı bulmak emek ister

Mutlu olup taşsın evin
Bu yaşama sen çok sevin
Başına taç yaptı övün
Huzur dolmak emek ister

Stresini bırak işte
Et veya süt yoksa aşta
Mal, mülk değil, şükürü başta
Tacı kılmak emek ister

Bende yokken herkeste var
Tatlı canı üzmemek kâr
İsyan etmek sana zarar
Sabra dalmak emek ister

Salıcan der batma kibre
Kirlenerek girme kabre
Yaradana dönsün ibre
Hakka ölmek emek ister

Salih Gümüş

Emsalsiz Güzel

Çiftlik caddesinde yayan gezerken
Bir güzel kız gördüm dilli mi dilli
Kalbim pır pır etti onu süzerken
Manken gibi ince belli mi belli

İçim kıpır kıpır kaldım bir hayda
O hislerle sandım kendimi ayda
Sözlerine oldum bülbülü şeyda
Aynı lokum, şeker, ballı mı ballı

Sırma saçlarını salmış beline
Beyaz çantasını almış eline
Kırmızı tül olsa benzer geline
Bindallı gibidir allı mı allı

Saçları lüleli kaşları keman
Zülûfü dökülmüş inlerim aman
Dışardan bakınca görünür yaman
Elmasta değerli Telli mi telli

Telefon kulakda ağzı konuşkan
Kurduğu cümleler sudan akışkan
Gönül olmak ister ona yapışkan
Ondan güzeli yok belli mi belli

Salih Gümüş

Ezilelim de Ezen Olmayalım

Ufak bir dereden yola çıkarak
Deryalara yüzen balık olalım
Gönülden gönüle hızla akarak
His'e umut veren salık olalım

Varsın sığmayalım eve ocağa
Varsın değmeyelim kışın sıcağa
Yeterki çökmesin dert bu bucağa
Işıklar sızdıran delik olalım

Kul hakkını yemek yakışmaz bize
Cehennemde yanmak en büyük ceza
Hayatta vurmali başını dize
Yolmak tehlikeli yoluk olalım

Ağlatarak gülmek şeref yokluğu
Onsuz ne yapsın herif tokluğu
Allah nasip etsin alın aklığı
Dünyada yanarak Helak olalım

Herşey ondan gelir bunu başa sok
Allahın hikmeti sonsuz kadar çok
Herşeyi bilmeye burda gerek yok
Necis olan şeye alık olalım

Salıcan diyor ki tağı olmaktadır
İnsanlıkla dolu içli olmaktadır
Nefse hakim olmak güçlü olmaktadır
Karşısında durup çelik olalım

Salih Gümüş

Fakir Yokluk Söyler Kendini Eğler

Çile çekmeye mi, geldi bu cihana
Fakir yokluk söyler, kendisini eğler
Karışır dilinde, feryatı figana
Fakir yokluk söyler, kendisini eğler

Bir gün gülse bile, öbür ki gün ağlar
Mutlu olduğu gün, o yara mı dağlar
Acıyı eleme, hep kadere bağlar
Fakir yokluk söyler, kendisini eğler

Kıskançlar tesirsiz, baksa bile kem de
Her gün yeni olay, yaşanır Ülkem de
Gariplik yerleşmiş, iyice muhkem de
Fakir yokluk söyler, kendisini eğler

Yoksul düşünde de, göremez ki yatı
Şükür eder alsa, iki gözlü katı
Derdi derde katıp, yaşar bu hayatı
Fakir yokluk söyler, kendisini eğler

Dertlenir bu gönlüm, alev alır közüm
Dilimden çıkarırken, duacıdır sözüm
Çile çektiler onlar, görüyor bu gözüm
Fakir yokluk söyler, kendisini eğler

Salih Gümüş

Feda Olmak İsterim

Düşmanların üstüne hızlı hızlı akarken
Er meydanını yıkıp delin olmak isterim
Saldırsalar her yerden bu savaştan çıkarken
Bayrak için kan döküp alın olmak isterim

Yedi bölgeyi işler yiğitler desen desen
Vatanın kuzeyinden karayel gibi esen
Taşkın suyu olup da bütün şehiri basan
Üstlerine kem akıp selin olmak isterim

Gökten felaket yağsa gelir mi işlerine
Aç kalır o milleti kıtlık olur aşlarına
Tane tane iner her cephane başlarına
İman gücüyle çakıp dolun olmak isterim

Ufuklar karşımızda kimden yana şans tanır
Bakanların hepside kendinden yana sanır
Kimisi galip gelir kimine mağlup denir
Zafere doğru bakıp yolun olmak isterim

Gökyüzünde süzülüp uçsun her çelik kanat
Yararı kaşıyanın yarasını deş kanat
Savaşmak ordu için teknik olan bir sanat
O bileziği takıp kolun olmak isterim

Yenilgiye davettir er meydanında yokluk
Salıcandır mahlasım derimki er'de çokluk
Getirir savaşlar da Türk'ün başına akılık
Düşman üstüne çöküp bolun olmak isterim

Salih Gümüş

Garip

Gözündeki nemdir, dillerde konun
Gönülden ağlarsın, seni üzen kim
Çöpte, harabede, biterken sonun
Kalbimi dağlarsın, seni üzen kim

O gözlerden akan, yaşları süzün
Kederli yüzünde, gönlüme hüznün
Ruh halin aynı, mevsimden güzün
Gam olup çağlarsın, seni üzen kim

Gözleri ağlatır, zor hikayesi
Hayattan aldığı, azdır payesi
Zaman kazanmaktır, yaşam gayesi
Kendini eğlersin, seni üzen kim

Fazla uzun sürmez, o düşmanlığın
Başlarda yeri var, hoş insanlığın
İyilik yaparken, can candanlığın
Dostluğa bağlarsın, seni üzen kim

Salih Gümüş

Gel

Meyve verince hazanda tngel
Sevgilim İŖte o vakit dn gel
Ağaç gibi beklerken bahçemde
Bir kuŖ olup dalıma kon da gel

Kasveti terk edip hr ol da gel
Terk etmezsen bahemi yıkar sel
Sularken dingin dingin ağacı
Dibine damla damla akta gel

Bahem bozdur yokken sen aynı kel
Cennet bahçesi ol yeŖerde gel
Beyaz olur tngelin ieği
Tomurcuğu aka dndrde gel

ieklerim açmaz yzm sarı
KıŖın pakla dalımdaki karı
KıŖın kuru dallardan ibaret
Mevsimi bahara dndrde gel

Yeme tngeli hemen dalında
Loglanırsa olur tam tadında
Kalbimde yazılıdır adında
Sen gnlme prenses olda gel

Ak ieği muŖtular baharı
ieği baharda dller arı
Meyvesi dŖman eder ağyarı
Hazanda meyveyi toplarken gel

Salih GmŖ

Gelsin Yar

Gel güzelim bu baharda
Zincirini kıra kıra
Gonca gülüm kaldı karda
Açsın tekrar yara yara

Sensiz ekmek geliyor kert
Olmazsan sen olurum pert
Varlığın şart yokluğun dert
Ol yanımda ara ara

Yaralı sen yokken gönül
Göğe varan alevim kül
Çekiyorum burda müşkül
Düşünürüm kara kara

Anlamsızdır bana cihan
Gelir geçer şaşalı han
Benim yerim senin sahan
Gel buraya vara vara

Rızık verir en bolunu
Bekliyorum ben yolunu
Gelirken aç o kolunu
Buluşalım sara sara

Salih Gümüş

Gençlik Ateşi

Ömrün yükseklerden akan çığısın
Önünde duramaz en çetin engel
Ömrün dünyaları yakan çağısın
Aşmakla yoramaz en çetin engel

Gençlik kalpte yanan alev kapanı
Affetmez o alev yoldan sapanı
Ahlakla yaşayıp zirve yapanı
Yerlere seremez en çetin engel

Delikanlı iken kaynat kazanı
Yaş aldıkça zordur tutmak sazını
Kahraman olup da tarih yazanı
Şah olsa yeremez en çetin engel

Hayatın anlamı en başlarında
Gözünü açmalı genç yaşlarında
Yerinde ağırdır bil taşlarında
Tuzaklar kuramaz en çetin engel

Yokluğunda olur durumun naçar
Umutsuzluk olup kasavet saçar
Kıymetini bilki elinden kaçır
Kalemi kıramaz en çetin engel

Salıcan diyorki kısadır ömür
Kimine elmastır kimine kömür
Yukarlardan gelir bilirsene emir
Hedefe varamaz en çetin engel

Salih Gümüş

Gerçek Adalet

Dürüstlük koruna, gönül ol şiyar
Haksızlığı yakar, gerçek adalet
Bu temel üstüne, kurulu diyar
Lav olupta akar, gerçek adalet

Kabahat yelinden, hızlıca kaçan
Umuttan umuda, yelkenler açan
Miski amber olup, rayiha saçan
Kokusunda çıkar, gerçek adalet

Kalem dile gelir, hakkı söylenir
Diller lağ olurda, onu dilenir
Olmadığı yerde, bıçak bilenir
Başı derde sokar, gerçek adalet

Hak korunuyorsa, hukuk en doruk
Yoksa hakkaniyet, o düzen duruk
Ezilen gönüller, her zaman buruk
Çorağa gül diker, gerçek adalet

Şahikaya çıksam, gamda, kederde
İnsana insanlık, katar seferde
Mazluma hak sunar, gittiği yerde
Kararını okur, gerçek adalet

Bazısı boyludur, kimide cüce
Herkeste olmayan, kudrete güce
İnsanı denk görür, hakikat yüce
Eşit gözle bakar, gerçek adalet

Umuttur, çaredir, keder, eleme
Cezayı keser o, yüce mahkeme
Hak dağıt hakim bey, et muhakeme
Cübbesini takar, gerçek adalet

Salih Gümüş

Gibi Gibi

Tavrın olma diyor hiç eni konu
Bulaşma bana sen der gibi gibi
Muhabbetimizin gam verdi sonu
Her sözün mesajdır er gibi gibi

Hoş duygularımı yıkıyor yelin
Sinsice söylüyor ayrılık dilin
Şüphe veriyor o garabet halin
Sunduğun her tavır şer gibi gibi

Aklın da olan o kuşkularını
Düşüncen de ki kurgularını
Belli etmiyorsun duygularını
Hislerin adeta sır gibi gibi

Köprüleri bir bir ateşte yaktın
Kinde ırmak olup gönlüme aktın
Son dem de sen bana hor gözle baktın
Tekrar dost olmamız zor gibi gibi

Bire bin katarken kötü hislerin
Felakete döndü o yeislerin
Günlerce tuttuğun gamlı yasların
Ateşin içinde kor gibi gibi

Her insan gönülde mutluluk arar
Onun için alır her türlü karar
Senin tavırların dostluğa zarar
Düşmanlığa ise kâr gibi gibi

Salih Gümüş

Gidersek

Girdik dönülmeyen zorlu bir yola
Bezmeden gidersek ne mutlu bize
Deri pul pul oldu yük bindi kola
Yüzmeden gidersek ne mutlu bize

Kibri ve gururu geberterek biz
İnsanlık hissini kabartarak biz
Yürürüz sevgiyi abartarak biz
Azmadan gidersek ne mutlu bize

Kimi insan iyi kimide kötü
Dışı melayike huyları katı
Rabbine sığınmak en sağlam çatı
Kızmadan gidersek ne mutlu bize

Ekmek kapısını aralarsak biz
Rabbim yönümüzü hayır ile çiz
Ardımızda hoşça bırakırsak iz
Bozmadan gidersek ne mutlu bize

Milletin derdine olursak çare
İlaçla düzelir en derin yare
Hakkımızda hayrı dillere vere
Büzmeden gidersek ne mutlu bize

Hainlik yapanı bu millet kınar
Hayatı boyunca çok kötü anar
Şalican'ım hizmet aşkıyla yanar
Üzmeden gidersek ne mutlu bize

Salih Gümüş

Gittinya

Kendini alıpda gittin ya benden
Şimdi gözlerimde akıntı kaldı
Düşüme çaktığın mısmarla senden
Beynimi kemiren takıntı kaldı

Yanarken ciğerim tekledi yürek
Boşa çekmişim ben yıllarca kürek
En çok sevdiğimden darbe yiyerek
Yâr senden geriye sıkıntı kaldı

Salıcan diyorki evim tam harap
Bazen beliriyor gözümde serap
Virane hisleri ortaya serip
Bende kırık kalpli yıkıntı kaldı

Salih Gümüş

Gönül Tahtım

Otuz yıldır var olan gönlümdeki tahtıma
Oturan nice hatun sırlarıyla ünlüdür
Kimi uğur getirdi kimi nazar bahtıma
Duygularında özgür yârlarıyla ünlüdür

Dik durup saf hislerle alıyorken yolumu
Kuşlar yuva olarak kullandı her dalımı
Kimi aşkla tutundu kimi attı çalımı
Her nev'den karakterli türleriyle ünlüdür

Yağmur yağıp çıkınca göklerde gök kuşağı
O renkler ki gönülden mecnun eder aşığı
Bu payitaht ezelden güzellerin beşiği
Pırlanta, elmas gibi varlarıyla ünlüdür

Gözüne boncuk boncuk damla dolanda oldu
Baharında kuruyup bir bir solanda oldu
Güçsüz olup güçlüye galip gelende oldu
Hissi cefakar olan serleriyle ünlüdür

Kabuğu kırılmayan çıktı pek çetin ceviz
Pehlivanlardan dahi pek âlâ olmuş yavuz
Çözemedi onları bilgi dolu kılavuz
Dışları çelikten sert zorlarıyla ünlüdür

Sahteye düşman olduk gerçekte dostuz kadim
Yalana göz yumamam Salıcan benim adım
Her metrekaresini gezdik biz adım adım
Hatırası bol olan yerleriyle ünlüdür

Salih Gümüş

Gördüm

İlmek ilmek ettim, koca dünyayı
Onun hikmetini,gezdim de gördüm
Dergahına mekan, etmiş Konyayı
Cihan merkezidir, sezdim de gördüm

Dinlerim sözünü, can Mevlanayı
Tam açtım o ilim,akan vanayı
Onda olan onca, yüce manayı
Akıl süzgecinden, süzdüm de gördüm

Kötü söyleyeni, silmeli bilgi
İlime insan da, olmalı ilgi
Söylenen her sözde, ver biraz bilgi
Cahilliği taşla, ezdim de gördüm

İçime attığım, kalpte saklıma
Kötülük edeni, yazdım aklıma
Çalımlar atmaya, o meraklıma
Bunca fesatlıktan, bezdim de gördüm

Değer vermemeli, onca metaya
Emin adımlarla,ulaş rotaya
Ahlakta çıkmalı, doruk noktaya
Hayrın kitabını,yazdım da gördüm

Sevgisi olmayan,kabarmış özün
Gönülleri yıkan, manasız sözün
İnsana tepeden, bakan o gözün
Derin mezarını, kazdım da gördüm

Sırıtır görünür, kötünün eri
Konuşur saygısız,ileri geri
İnsanın başına, getirir şeri
Uzanan o ağız, büzdüm de gördüm

Salih Gümüş

Gülsün İnsan

Dünya yıkılsa da, narin başına,
Yaş dökmesin gözler, hep gülsün yüzün.
Kıtlık gelse bile, ekmek aşına,
Yaş dökmesin gözler, hep gülsün yüzün.

Çapraşık her türlü, ilişki ağı,
Meyletse, yıkmaya koskoca dağı,
Şaşırsa da sana, solu ve sağı,
Yaş dökmesin gözler, hep gülsün yüzün.

Mevlana'nın kalbe, işleyen sözü,
Net görsün diyedir, gönlünün gözü,
Kâle almayanlar, kaybeder özü,
Yaş dökmesin gözler, hep gülsün yüzün.

Bahar ortasında, solsa da güller,
Kuru bir yel ile, köz olur küller,
Her Umutsuzluğu, köreltir yıllar,
Yaş dökmesin gözler, hep gülsün yüzün.

Ağlamak yakışmaz, gülmek var iken,
O zaman, işlemez insana diken,
Salıcan diyor ki, umutla bakan,
Yaş dökmesin gözler, hep gülsün yüzün.

Salih Gümüş

Günahı Ne

Ocağın da sönmüşse kül
Saklayanın günahı ne
Aç kalmışsa melül melül
Bekleyenin günahı ne

Herkesin var bir Nasibi
Karanlık bu Gölün dibi
Arızalı Motor gibi
Tekleyenin günahı ne

Yok yiyecek bir ekmeği
Solmuştur o hoş çiçeği
Kalpten gelir İş dileği
Ekleyenin günahı ne

Sokakda ki, köşe taşı
Çaresizce bekler başı
Lokantada ekmek aşı
Koklayanın günahı ne

İnsan bunu görmez niye
Hoş değildir bu seciye
İnsaniyet varmı diye
Yoklayanın günahı ne

Salih Gümüş

Güzel

Sevdan cennetimden canımdan öte
Yolunda aşk ile ölürüm güzel
Kıymetin büyük sol yanımdan öte
Uğrunda biçare kalırım güzel

Kara gözlerine vurgunum vurgun
Her gördüğümde de durgunum durgun
Avare gezerim yorgunum yorgun
Ondan anlamını bilirim güzel

Karşında durunca titriyor dizim
Seni dillendirir yazdığım yazım
Ağlar dertli dertli ardından sazım
Aşkına nağmeli çalarım güzel

Bülbül olup konsan gönül dalıma
Orda neşe dolar sevdan soluma
Ufuklar yeşerir açar yoluma
Seninle aydınlık olurum güzel

Salıcan olmuştur aşkına deli
Uzatıyor bazen şaşırtıp yolu
Şunmak istiyorum sevgimi dolu
İstekle kalbine dalarım güzel

Salih Gümüş

Hak

Adalete insan, değer verirse
Vicdanı bağırır, hak diye diye
Haksızlık ateştir, siret erirse
Hırsız bayram eder, hak yiye yiye

Hakkı hiçe sayan, fazla cehalet
Güç alır hayatta, ondan dalalet
Czasını verir, düzgün adalet
Halka güven olur, hak yaya yaya

Değerini bilir, us hakikatin
Kor sıcaklığında, ona şefkatin
Olmayınca hukuk, olmaz takatin
Güç verir insana, hak doya doya

Ęzelden gelene, biz deriz töre
İnsana insanlık, nakışı öre
Ona ulaşmalı, her yer her yöre
Yasaya, kanuna, hak koya koya

İnsanın hakkıdır, mülk ve maddiyat
Onlarla çok daha, güzeldir hayat
Şahip çıkar hukuk, ettirmez feryat
İnsana metayı, hak saya saya

Hakikat özünde, hukuk derinde
Bırakmaz insanı, soguk serinde
Gelişir sürekli, durmaz yerinde
Yeniler kendini, hak aya aya

Salih Gümüş

Hastalık Revadır

Hastalığa ilaç devadır
Azana hastalık revadır
Müslime eziyet cefadır
Gavura bugz etmek sefadır

Şana kalacak sanma fani
Ölüm hak öbür dünya kani
Bir gün canını alır canı
Mala ve mülke olur mani

Hiç yakışırımı görmek hakir
Vermemişse suçlumu fakir
Bunlara et şükür ol şakir
Vermişse Allaha ol zakir

Benim olanlar benden değil
Afet eder altını çeğil
Uyarıdır düşmanca değil
Yaradana secdeye eğil

Rabb eder insanı imtihan
Dünya gelip geçici bir han
Ona eğilerek olur şan
Her verdiği Allahu an

Mülk sorulmayacak ukbada
Değersiz orda arsa ada
İbadet değerli orada
Kendini bence Rabbe ada

Salih Gümüş

Hayat Dersi

İnsaniyet namına
Kalpten kalbe ak derim
Sağlam taş ör damına
Tutmaz ise hak kerim

Kara değil beyazın
Ilık olur ayazın
Hak olsun hep niyazın
Ters düşersen ok yerim

Kalp severse açar gül
Gözlerine düşmez tül
Uymayanlar olur kül
Şerri yakar bak ser'im

Şerri yıkan nur meğer
Adalet ver değer
O demiri tam eğer
Sen bu tacı tak er'im

Damla damla nur akan
İnsanıda kir yakan
Tahttır kalpte hoş kokan
Rayiha ol kok terim

Her an Rabbe dön yönel
Sana akar her kanal
Yönelmezsen çok banal
Salıcan der hoş anıl
Şükr et olsun Çok verim

Salih Gümüş

Hayatımızda Şiirin Yeri

Şiir ne demektir sorarsan eğer
Üfuklara yelken açmaktır derim
İnsana insanca katar o değer
Etrafa ışıklar saçmaktır derim

Karanlık mahsende insan boğulur
Umutsuzluk kalpte ürer çoğalır
Onunla gecenin pusu dağılır
Karadan beyaza kaçmaktır derim

Yokken o, kelamda vardır cansızlık
Erken ölüm demek kalpte onsuzluk
Onunla kazanır insan sonsuzluk
Zevkle abı hayat içmektir derim

İyi ile kötü çarpışır iken
Temiz olanlara batır hep diken
Eğriyi bırakıp düz yola bakan
Gözlerde ışığı seçmektir derim

Aşık olanları fazla coşturur
Güçsüz olanları düzde koşturur
İnsana dağları hızla aştırır
Ondandır kendinden geçmektir derim

Gamlıyken sevince kapı aralar
Onunla kapanır derin yaralar
Dertliler huzura erken varalar
Mutluluktan göğe uçmaktır derim

Salıcan diyorki eserin olsun
Elem bir bir solsun neşeyle dolsun
Gelecek nesiller izinde kalsın
Hiç unutulmadan Göçmektir derim

Salih Gümüş

Heyyy!

Nice taze çiçek zamansız soldu
Yüreğim yanarak harlanıyor Heyyy!
Geride ağlayan yığınlar kaldı
Umudum gittikçe çorlanıyor Heyyy!

Ahlak hiç bu kadar kem olmamıştı
Kazanmak hırsıyla dem almamıştı
İnsanı insana yem kılmamıştı
Ar ve edebimiz kirleniyor Heyyy!

Yemyeşil topraklar orta yarıldı
Alın terimize ölüm karıldı
Kalbim olanlarla fazla yoruldu
Önünü görmekte zorlanıyor Heyyy!

Sürekli sallandı ara vermedi
Yıkılan binalar beni sarmadı
Olana bitene aklım ermedi
O günden beridir sırlanıyor Heyyy!

Müteahitler lüks evler yaparak
Bu büyük pastadan paylar kaparak
Kimileri yine yoldan saparak
Mezarlık satarak varlanıyor Heyyy!

Zulme sessiz kalmak ölümden beter
Uyan artık halkım bu kadar yeter
Bizler dik durursak hainlik biter
Yoksa duygularım körleniyor Heyyy!

Salıcan diyor ki temiz kalalım
Halka dirlik veren haber salalım
Çevremizden kiri pası silelim
Şilemezsek aklar kirleniyor Heyyy!

Salih Gümüş

Hikmetli Derya

Dibi görünmeyen deryaya daldım
İçinde çok hikmet var gibi gibi
Yaşadıkça gün gün göz yaşı saldım
Nimetlerine şükr, kâr gibi gibi

Alnımdan dökülen her damla terim
Ekmek için sönen gözdeki ferim
Ulaşmak isterken yıprandı derim
Derman veren Rabbim, yâr gibi gibi

Güzün yaprak gibi dalda soldukça
Nefsi düşman bilip hakim oldukça
Yüreğim ihsanla huşu buldukça
Yüzümde parlayan, nur gibi gibi

Alimlik çekmektir deryada kürek
Kararıp sönmeyen bedende yürek
Her zaman Allaha şükür diyerek
Yol alıp da gitmek, sır gibi gibi

Hasetin nefretin görünmez dibi
Hayat güzel ama ölüm takribi
Cehennem cenneti bilip gaibi
Yaşayamayanlar, kör gibi gibi

Yaptığım her işte Rabbi anarım
Bana verdiklerini lütuf sanarım
Salıcan diyorki ona yanarım
Onsuz yol yürümek, zor gibi gibi

Salih Gümüş

Hissiyatlı İnsanlarız

Hem güleriz hem ağlarız
Hissiyatlı insanlarız
Dosta dostça biz çağlarız
Hissiyatlı insanlarız

Nasipsiz bir hergeleye
Uğrasak biz zelzeleye
Şerri hayrdan us eleye
Hissiyatlı insanlarız

Kötüler de bir gün söner
Gün gelir de devran döner
İnsanlara hayrı öner
Hissiyatlı insanlarız

Olmaz ona dermanımız
Onun ile harmanımız
Yazıldı dert fermanımız
Hissiyatlı insanlarız

Kimi insan huzur çalan
Dilden çıkan yalan dolan
Çiçekleri bir bir solan
Hissiyatlı insanlarız

Salih Gümüş

Huzur

Baht verse insana, dünya varını
Onunla her şeyi, alamaz para
Huzur yoksa yaşar, cehennem harını
Zengininde vardır, kalbinde yara

Beşeridir şaşar, işler hatayı
Gelirde zelzele, yıkar metayı
Şaşırırda kalır, insan rotayı
Varlıktan yokluğa, düşünce dara

Oturmasamda hiç, köşkte yalıda
Gezmesemde ben lüks, olan halıda
Bende olan huzur, yok paralıda
Mülk bendeki hangi, yarayı sara

Benim olan beni, elbette bulur
Yar olmayan ise, bana el olur
Hızlıca atarken, yürek durulur
Alın yazgısında, yazınca kara

Coşarım kasırğa, olup denizde
Sararır, morarır, rengim benizde
Kalbinizden sakın, ol desenizde
Belki deli gönül, sükuta vara

Fakirin yaşarken var, ümidi, düşü
Zenginde oturur, ette yer dösü
Kibrini kabartıp, mülkü övüşü
Dedirtir Yaradan, herkese vere

Salih Gümüş

Hüzünlü Sonbahar

Her sela okunuşunda,çoşar yüreğimdeki matem
Dünya düzeni böyleymiş,çok evvelden kurulmuş sistem
Ağlamaklı gözlerime, derman olacak yok ki merhem
Ukbada buluşabilmek , yaradandan gönülden istem

Sevgi ile yoğrulurdu, aramızdaki ilişkiler
Dağ gibidir her zaman, varlığı dünyalara değer
İhtiyarlık haricinde, yoktur onu zorlayacak keder
Bitince yaşam saati, götürür sonsuzluğa kader

Sevenlerin ayrı kalması, üzüntümüz oluyor bizim
Ukbada rahat etmesi, Yüce Rabbimden tek dileğim
Cümle geçmişlerimize, herkes için rahmet dilerim
Meftayı iyi yad eder , arkasından dua ederim.

Salih Gümüş

İçimde ki Çocuk

Hisleri katıksız sevgisi kucak kucak
Dünya ona soğukta o etrafına sıcak
Palazlandı kalbimde emekleyen çocuk
İlgiye muhtaç idi anlayanla dosttur dost
Yüreğinin sesini dinleyenle dosttur dost

O ufaklık büyüdü genç bir yetişkin oldu
Yatağında yol alıp sudan akışkan oldu
Sevgiliye sevdalı aşka yapışkan oldu
Yarım yarım diyerek inleyenle dosttur dost
Yüreğinin sesini dinleyenle dosttur dost

Bazen düştü yerlere bazen çıktı göklere
Çoğu an hedef oldu sinsi gelen oklara
Yemek oldu sofrada gözleri aç toklara
Görünmez bir kazayı önleyenle dosttur dost
Yüreğinin sesini dinleyenle dosttur dost

Yanlışlarını bir bir ağaç gibi budarsa
Onun için canını düşünmeyip adarsa
Dostun adını duysa her an özlem giderse
Kulağında adıyla çınlayanla dosttur dost
Yüreğinin sesini dinleyenle dosttur dost

İnsan çiğ süt emmiştir iftira bile atar
Yüze gülüp arkadan yalana yalan katar
Kalleslik yapanların böylesi olsun beter
Her sözü duymayıp da tınlayanla dosttur dost
Yüreğinin sesini dinleyenle dosttur dost

Salih Gümüş

İnsan

Mal,mülk,makam,mevki hepisi yalan
Bir parça bez ile gidiyor insan
Hoş seda sadece geride kalan
Kalanlara anı ediyor insan

Salih Gümüş

İnsanın Akibeti

Hasetle pir olanların
Akibeti hüsrân olur
Kalbine nur dolanların
Akibeti şükran olur

Cennetliktir orda ada
Elde eder şân burada
Yanarsa o bu dünya da
Akibeti güfran olur

Verdiğin de o nimeti
Anlamalı can hikmeti
Görmez ise o rahmeti
Akibeti küfran olur

Şükr etmeli verdiğiine
Nankörlüğü serdiğiine
Ona akli erdiğiine
Akibeti buhran olur

Değerini bilenlerin
Kötülüğü silenlerin
Yaradana erenlerin
Akibeti hayran olur

Salih Gümüş

Kadın

Hayatımızda ki yeri çok özel
Bizleri doğuran anadır kadın
Duyguları kalbi okşar, ne güzel
Cana can katmaktan yanadır kadın

Çocuk doğurarak çıkar zirveye
Bir anne sözüne uçar havaya
Kol kanat gerdiği sıcak yuvaya
Şefkatten, sevgiden, manadır kadın

Oğlunu askere gülerek yollar
Elini hasrete, umuda sallar
Her acı haberde dökülür seller
Sabır taşında ki kınadır kadın

İlk dersi sımsıcak yuvada veren
Çileler içinde mutluluk ören
Şevgiyle baktıkça güzel gösteren
Dünyada en temiz aynadır kadın

Onlarla birlikte yaşarız âlâ
Maddi ve manevi çıkarız bola
Varlıkları bize sevinçle dola
Hoş hisler akıtan vanadır kadın

Salıcan diyor ki kıymetli onlar
Aklı başında ki her insan anlar
Onlara atıyor bütün sol yanlar
Tüm bu övgülerim sanadır kadın

Salih Gümüş

Kaybettiniz

Bir tuttunuz insanları ağıl koyunlarıyla
Kurdu sürüye çoban yaparak kaybettiniz
Zannettiniz alt ettik ayak oyunlarıyla
Adaletten hukuktan saparak kaybettiniz

Kendi iç dünyanızda çıkarın bir fırtına
Sonra hedef tahtası yap duvarda dartına
Vurun demir sopayı gariplerin sırtına
Hayatta insanlıktan koparak kaybettiniz

Harama el uzatmam ölsem dahi ağlıktan
Sizlerde de görseydim keşke yerken harçlıktan
Eviniz geçilmiyor türlü türlü hurçluktan
Cebimizden cüzdanı kaparak kaybettiniz

Güçlü olan her kimse ondan yana oldunuz
Karşısında eğilip boynu bükük kaldınız
Liyakat şöyle dursun koltukları çaldınız
Çıkar için batıla taparak kaybettiniz

Uyanığız diyerek değerleri yıkıp da
Gidiyorsunuz çaydan deryalara akıp da
Başınıza taç yapıp elmas diye takıp da
Elini eteğini öperek kaybettiniz

Kula kulluk yapanlar kulluğu şanı sayar
Yurdun yiğidi merdi artıklarıyla doyar
Salıcan derki onlar yıldızlar gibi kayar
Sizlerde namertliği teperek kaybettiniz

Salih Gümüş

Kederli Gz

Keder var gözlerinde, seni zen ne böyle
zlrsn ardından, giden gitti kederle
Yoksa çok mu sevmiştin, herdem memnuniyetle
Kader ayırır seni, bin türlü eziyetle

Gzleri onu arar, yüreği onu sorar
Sürekli düşünürken, duygularını yorar
Mezarı başındaki, görüntüsüne bakar
Baş ucunda beklerken görsen ciğerin yanar

Gözlerin beynimde mıh, dşncemdesin her an
Ne yapsam ki kalbini, bir anda ferahlatan
Bilesin gelmez geri, belki geçince zaman
Kavuşursun zlemlle, kucaklaştığın baban

Salih Gümüş

Kendine Hakim Ol

Gaflete düşüp de gelirse cinnet
Yakma genç fidanı ağaç olacak
Keder cehennemse ödülü cennet
Takma sonunda can huzur bulacak

Herkesin saf olsun kalpte emeli
Her zaman haline şükür demeli
Aile milletin sağlam temeli
Yıkma ocağını meyve dolacak

Her lafı tart konuş üzme dostunu
Gererler yerlere sonra postunu
Art niyet sarmasın her an kastını
Kakma başa lafı sözün kalacak

Her Nefs dikmek ister bayrağı burca
Doldursan da mülkü heybene hurca
Huzurun yok ise batmışsın borca
Sıkma kendini Rabb umut salacak

Yokluğa düşenler sabır dileye
Her yerden felaket geliyor diye
İnsana fenalık düşünmen niye
Akma kötülükte canın solacak

Saygılı olmalı pulluk, sabana
Her insan işine candan abana
Salıcanı atma sakın yabana
Bıkma ekmeğinden zorluk yılacak

Salih Gümüş

Kıymetsiz Saygınlık

Ogul kazanırken itibarını
Bir çok değeri yıktın da geçtin
Kıymetli olan o hissin ar'ını
Harlı alev gibi yaktın da geçtin

Eğildin büküldün bir hiç uğruna
Elde ettiklerin zoru zoruna
Saygıyı sevgiyi alev koruna
Atıp kıvılcımı çaktın da geçtin

Senin için hayat şan dan ibaret
Ondan yaşadığın bunca hararet
Tavırların hergün daha garabet
İnsana hor gözle baktın da geçtin

Hırsını tavrınla delillendirdin
Huylarını öyle şekillendirdin
Nifak tohumunu yeşillendirdin
Gönüllere şerri ektin de geçtin

Ahlaklı erdemli olmak güzeldir
Bunu benimseyen insan özeldir
Bunlara ters düşen huy müptezeldir
Siretin belini büktün de geçtin

İnsanlara güven sırtını daya
Desteklerini al öyle düş haya
Hayallerin düşmez o zaman suya
Sense sırtlarına çıktın da geçtin

Salih Gümüş

Kimler Kurtardı

Çarşı pazar olmuş tam yangın yeri
Zamanında alan aldı kurtardı
Fakirin kalmadı gözünde feri
Göz yaşını salan saldı kurtardı

Varlıkla yoklukla sınava tabi
Herkes zor durumda abla ve abi
Kalınca aç muhtaç olur asabi
Saçlarını yolan yoldu kurtardı

Çoğu baharında bir bir solacak
Genç nesil ayakta nasıl kalacak
İş bulsa da geçim zorlu olacak
Düşlerini silen sildi kurtardı

Yoklukla sınanmak insana kaba
Umutlarımızsa tam bir haraba
Hayal oldu artık ev ve araba
Uzaklara dalan daldı kurtardı

Ekonomik şartlar nasıl düzelir
Zorluğun sonunda ferahlık belir
Düzelmezse şayet otur da delir
Umut ile dolan doldu kurtardı

Salih Gümüş

Köyde Huzur Hali

Cıvıl cıvıl kuş sesleri
Verir sana huzur hali
Uyandırır hoş hisleri
Sarar sana huzur hali

Köyde insan rahat gezer
Yaşayanlar onu sezer
Tutsaklığı taşla ezer
Karar sana huzur hali

Bağın bahçen cennet gelir
Meyven sebzen bolluk olur
Sağlık sıhhat sende kalır
Erer sana huzur hali

Çalışmana şevk verir o
Boğazına zevk verir o
Gözlerine şavk verir o
Derer sana huzur hali

Ağaçlara ark yapılır
Derilerden kürk yapılır
Akan suya çark yapılır
Kurur sana huzur hali

Katar şanı o ününe
Asalettir o dününe
Salıcan der o gününe
Serer sana huzur hali

Salih Gümüş

Köyümde Bereket

Çiçekteki her taçta
Renk cümbüşü bol olsun
Bahçemde her ağaçta
Meyve dolu dal olsun

Hısmın düşer yadına
Doyamam ben tadına
Yaradanın namına
Elma armut bal olsun

Duygularım cenktedir
Meyvem türlü renktedir
Çuval çuval denktedir
Berekette sel olsun

Ağaçlarım bana yar
Meyvelerim ise kâr
Yaşanacak günler var
Saat sussun lal olsun

Derin olan yaradan
Selam gönder karadan
Memnun olur Yaradan
Burdan Rabbe yol olsun

Görüntünün süslüsü
Meyvenin en özlüsü
Renklerin her türlüüsü
Sarı yeşil al olsun

Salih Gümüş

Kul Hakkı

Kul hakkıyla gelmeyin demiş Yüce Yaradan
Ekmeğini harama banıp yiyen yiyene
Hurcu dolanlar bir bir sıyrılıyor aradan
Boş olan hayallere kanıp doyan doyana

Yolunu şaşırıp da kimler lağıma akdı
Neden fesh edilir ki haksız yere iş akdi
Çokmudur bir garibe o üç beş kuruş nakdi
İnsanların sırtına binip soyan soyana

Dünyada kazanılmış bir büyük günahdır o
Cehennem azabını arttıran bir ahtır o
Yönü şeytan olana her türlü mübahtır o
Bulaşıcı hastalık sanıp yayan yayana

İnsanı hor görenin kalbi batmıştır kibre
Mağdura dönecektir ucu hak olan ibre
"Mahkeme-i Kübra'da" hak yiyene yok ibra
Uçurumdan aşağı inip kayan kayana

Temiz kalpli insana kaygı duyulur olmuş
Birde hakir görülüp kıyğı duyulur olmuş
Kul hakkı yiyenlere saygı duyulur olmuş
Önünde diz çökerek sinip sayan sayana

Kulak ver Salıcan'a böyle oyuna düşme
İslamiyeti öğren Lehep soyuna düşme
Uyuver hak hukuka "Nar-ı Kuyuya" düşme
Cehennem azabında yanıp koyan koyana

Salih Gümüş

Kurtarsın Beni

Bu can bu bedene fazla geliyor
Bir yiğit çıksında öldürsün beni
Yaşama sevincim hazla geliyor
Öldüremiyorsa güldürsün beni

Ömrümü zafere adamaz isem
Bir adım öteye gidemez isem
Pul kadar değerli edemez isem
Güldüremiyorsa oldursun beni

Bugün neşelensem yarın ağlarım
Galip gelemesem derin ağlarım
Küstahlık yapana serin ağlarım
Olduramıyorsa kaldırsın beni

İyi niyetliye saygı duyarım
Kötü niyetliye kaygı duyarım
Zulüm ediyorsa kıygı duyarım
Kaldıramıyorsa çeldirsın beni

Balçıkla çamurla temizlenmez kir
Severek sayarak olur insan pir
Salıcan diyor ki en az ayda bir
Çeldiremiyorsa çaldırsın beni

Salih Gümüş

Maaş Günü

Ay başına bir gün kala
Gonca olup açsın memur
Maaş günü bolluk ola
Sevincinden uçsun memur

Dönsün etler maşa ile
Coşsun o gün şaşa ile
Güller açsın neşe ile
Etrafına saçsın memur

Geçim için takıntıları
Gözünde ki akıntıları
Irak olsun sıkıntıları
Gamdan o gün kaçsın memur

Meyve ile dolsun evi
Et kokusu salsın evi
Davul zurna çalsın evi
Üst sınıfa geçsin memur

Her eleme boşayıpda
Hayatını döşeyipde
Zengin gibi yaşayıpda
Bu dünyadan göçsün memur

Salıcan der ayda bir gün
O da alsın dünyada ün
Yapmak için bayram düğün
Ay başını seçsin memur

Salih Gümüş

Maziye Bakış

Hazan oldu bahar şavkı kaybettim
Yaprağım sarardı durmaz yerinde
Selvi boylu fidan gençken heybettim
Ufuklar karardı durmaz yerinde

Çocukluktan al da gençliğe kadar
Her insan kendini hayata adar
Dallarını nice makaslar budar
Fazlalık zarardı durmaz yerinde

Kendime bakınca kırıştı deri
Kalmadı hareler gözümün ferî
Özlerim bar başı olduğum yeri
Gençliğim yorardı durmaz yerinde

Söndü de köz oldu gençlik ateşi
Çıktı göğeyim ay'ım indi güneşi
Yoktur bu hayatta dinçliğin eşi
Gücüm taş kırardı durmaz yerinde

Aynada kendime baktım da bugün
Geride kalmış o bayram ve düğün
Silüetim yorgun ben ise üzgün
Gençliği arardı durmaz yerinde

Salih Gümüş

Mert Olanlar Dayanır

Düzenin bu gidişi, yolundan sapmış taşkın
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır
Bunca felaketede, alemi beşer şaşkın
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır

Koronadan kaynaklı, çek geçim sıkıntısı
Eve ekmek götürcem, var onun takıntısı
Gözlerinde ki taşkın, sel olmuş akıntısı
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır

Kaderden ben kaçamam, gelsede en ağırı
Parçalansada benim, sırtımın o yağırı
Lal olsam bağırmaktan, duymasa en sağırı
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır

İşim yaver gitse de, öyle görünür bugün
Zahiri olmasa ben, ederim bayram düğün
Bakıyorum meskeni, olmuş insan çöplüğün
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır

Kovid, aş sıkıntısı, bizi etti yataklık
Anlamadık ne kadar, çetin olan bataklık
Yediğimiz darbeler, etti bizi pataklık
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır

Kader getirdi bizi, söndürüpde bu hale
Virüs kimi almadı, aşığı bile kâle
Nasıl olur kurumuş, sap gibi olan lale
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır

Sağım geçim darlığı, solum ise korona
Bu halde durumumu, nasıl diye sorana
Akrebin kısılacında, derim zoru zoruna
Mert olanlar dayanır, Allahına yaslanır

Salih Gümüş

Nasihat

Aş bulamayınca dağda yemeye
Aç ayı dam yıkar bilesin oğul
İnsanda bitince cepte sermaye
Her yere ot eker bilesin oğul

Varken sefa sürüp yokken ağlama
Kimseye yük olup umut bağlama
Yavrunu eşini al sen sağlama
Yokluk belî büker bilesin oğul

Tarla tapan hergün emek ver çalış
Alındaki tere saygı duy alış
Ekmek davası bu bir haya kalış
Halden hale sokar bilesin oğul

Tarihte ne gelmiş kulun başına
Bazen nur bazen kir girmiş aşına
Müsibet tecrübe olsun yaşına
Her şerden ders çıkar bilesin oğul

Bolluk ve bereket her zaman olmaz
Malla mülkle heyben sürekli dolmaz
Gün gelir yiyecek ekmeğin kalmaz
Gözünden yaş döker bilesin oğul

Şalican der ayır sapla samanı
Önem al dünyanın iyi zamanı
Muhanete sen hiç deme amanı
Akıllı olandır erin yamanı
Doğru yolda akar bilesin oğul

Salih Gümüş

Nazar Etme Sen

Tepeden inmedim dala kuş gibi
Emeğimle çıktım nazar etme sen
Sırtımı yerlere çalma tuş gibi
Ter oldumda aktım nazar etme sen

Çalıştım didindim kazandım günü
Boş yere almadım şairlik ünü
Hayatımdan kıstım unutmam dünü
Duvarları yıktım nazar etme sen

Şahittir çabama hem gök hemde yer
Çekemeyince zat boş uğraşı der
Terime karıldı zaman zaman şer
Çelmelerden bıktım nazar etme sen

Sırtımdaki yükün en ağırına
İnanırım aşkın ben uğruna
Umudu kaybetmem bir hiç uğruna
Ufuklara baktım nazar etme sen

Salıcan der yesem demir sopayı
Yine de açarım zorlu kapıyı
Her eleştiriyi altın küpeyi
Kulağıma taktım nazar etme sen

Salih Gümüş

Nazardan Allaha Sığınırım

Kartal gözlüm bakıpta, gördüğün uzaklara
Çözülür kör düğümler, karşı koy tuzaklara
Sendeki hikmet büyük, cevher vardır kanında
Kem gözlerle bakmanı, anlıyorsun anında

Yansada bütün dünya, umrunda mı felaket
Açılan bu avuçlar, gönülden bir hareket
Canlı, canlı ateşte, cümle alem kavruldu
Şahlanan ise düzde, rüzgarıyla savruldu

Sermek istedi yere, zehri ile engerek
Taşkın arzularından, uzak dursun diyerek
Ölümcül olmasında, nari söndüremedi
Yolumuzdan hiçbiri, bizi döndüremedi

Kesilen bir ağacın, dalında budağında
Ne hikmetler saklıdır, açan tomurcuğunda
Sual olmaz olana, hikmeti Yaradanın
Askerlerin güçlüdür, boş kalmaz hiç meydanın

Seni kasıp kavuran, başındaki nazarı
Kulağın işitmesin, duyduğun dilazarı
Senin zırhın kalındır, kesmez düşman kılıcı
Şiddetli deprem gibi, olsada çok yıkıcı

Ordunun karşısında, bir er bile kaldımı
Kazandırır tek ona, Yaradanın yardımı
Gücün ilahi emir, imanında saklıdır
Hak yolunda yürüyen, her an için haklıdır

Kötünün yaptığı zul, ancak bir ömre sığar
Zulme uğrayan ölse, yerine biri doğar
Ufkun kahramanıdır, gerisinden gelenler
Atası yaşar iken, değerini bilenler

Senin ile dünyada, her yer gül bahçeleri
Yakıp yıktılar çoktan, neydi gerekçeleri
Güzele set çekmek mi?, yoksa zevk mi? sefa mı?
Yaptıklarınla içten, çektikleri cefa mı?

Art niyetlinin olmuş, nazar etmek silahı
Öyle bir silahtır ki, indirir bile şahı
Kin ile nefret ile, şerli bakan gözleri
Hançer gibi saplanan, nefret dolu sözleri

Allahım musibetten, ben sana sığınırım
Salih kulların gibi, zırhını kuşanırım
Sana avuç açıpta, gönderdiğim dualar
Duygularla her zaman, gözden akar damlalar

Salih Gümüş

Ne Eksilir ki

Sevindirsen sende muhtaç, fakiri
Malından mülkünden ne eksilir ki
Öldürsen hissinden kibri, hakir'i
Dilinden ülkünden ne eksilir ki

İyi bir emsal ol feyz alır soyun
Toplum da olmasın kurbanlık koyun
Hak, hukuk yolunda akarsa suyun
Dalından öykünden ne eksilir ki

Pis su aksa aksa çukura akar
Birikir birikir çok kötü kokar
Saf kalan dünyada taca tuğ diker
Selinden arkından ne eksilir ki

Erenler kendini dosta adaya
Kötülere karşı dayan hüdaya
Yaşarken bıraksan hoş bir sedayı
Kolundan etkinden ne eksilir ki

Nefsinin önünde düşmanca gülsen
Er meydanında da sen galip gelsen
Ar, edep zirvedir rotada kalsan
Yolundan ufkundan ne eksilir ki

Salıcan diyor ki es rüzgar gibi
Bir kalbi kırmanın karanlık dibi
Hoş bir söz söyleyen sevinir sabi
Yelinden coşkundan ne eksilir ki

Salih Gümüş

Ne Olur

Başlamışken aşkın son orucuna
Varmasan ne olur varsan ne olur
Kendini bende ki ayak ucuna
Sarmasan ne olur sarsan ne olur

Aşkın sofrasında aş bana haram
Gönülden olsan da sen sevgime ram
Merhem faydasızdır yürekde yaram
Sürmesen ne olur sürsen ne olur

Aşk olup gönlüme aksa ırmaklar
Toprağımı sevgin belki tırmıklar
Kendi gururunu çiğner ayaklar
Sermesen ne olur sersen ne olur

Bir ışık belirse karşı ufukda
İlacı umuttur onun kabukda
Kalbimde hicran var efkar dorukda
Ermesen ne olur ersen ne olur

Pul kadar değersiz görsen sevgimi
Dehlizlerden geçip görsem dibimi
Senin için naçiz olan kalbimi
Kırmasan ne olur kırsan ne olur

Sabrim deryalarda uçsuz bucaksız
Salıcan diyorki sensiz kucaksız
Yıkıntı içinde kaldım ocaksız
Dermesen ne olur dersen ne olur

Salih Gümüş

On İki Eylül

Demokrasi aldı derin bir yara
Bir devri bitirdi On İki eylül
Ülkem her alanda düşmüştür dara
Bir nesli yitirdi On İki Eylül

Kenan EVREN çıkıp haber salınca
Oyların yerini silah alınca
Millet iradesi yalnız kalınca
Geriye götürdü On İki Eylül

Milletin sesine yıllarca veda
Cumhuriyetimiz edildi feda
Dünyada kalmadı Türk'e hoş seda
Gemiye yatırdı On İki Eylül

Bir nizam içinde alıyorken yol
Dümeni devretti ordumuza kol
Ses çıkarmayınca hem sağ hemde sol
Diplere batırdı On İki Eylül

İşkenceyle çoğu gencin başını
Yaktılar almayıp kâle yaşını
Ellerinden bir bir alıp aşını
Canlara yetirdi On İki Eylül

Demokratik Yurdun, kış oldu yazı
Gözlerde kalmadı çoğu ve azı
Salıcan diyor ki geçmedi sızı
Kalplerde oturdu On İki Eylül

Salih Gümüş

Otuz Beşinci Yaş

Ramazan bayramı günlerden salı
Dünyaya gözümü Bafrada açtım
Annemin babamın sonuncu dalı
Onlara gelecek umudu saçtım

Cahillik düşmanım onu taşladım
Kendime her zaman bilgi aşladım
Büyüdüm okula şevkle başladım
İlmin şerbetini durmadan içtim

Memurluk kazandım bitince okul
Sivas'a serdim ben yatak, yorgan, çul
Şükür ettim Rabbe, oldum ona kul
Nankörlük yapmaktan koşarak kaçtım

Bir süre gurbette vaktimiz geçti
Orda geçirdiğim zorlu süreçti
Gönlüm yaşamaya sılayı seçti
Nasibimde varmış Samsun'a göçtüm

Ümit ipliğini kalbime sardım
Her zaman neşeyi ömrüme kardım
Yolun yarısına ben bugün vardım
Kalan yaşamıma umutla geçtim

Salih Gümüş

Öğretmenime Mektup

Emek verip okuttun, çokça verdin nasihat,
Kıymetini sonradan, fark ettim Öğretmenim.
Bu hayat savaşında, çok kan kaybettim. Heyhat !
Yaş aldıkça sözüne, çark ettim Öğretmenim.

Acımasız feleğin, çok düştüm tuzağına,
Ağladım da ağladım, gülmedim azığına,
Kondursaydım kendimi, onun en uzağına,
Anlayana dek yaşı, kırk ettim Öğretmenim

Hayal peşinde geçti, öğrencilik dönemi,
Saygısızca her tavır, şimdi yaktı sinemi,
Çok geç geldi aklıma, öğretmenin önemi,
Her türlü kötü huyu, terk ettim Öğretmenim.

Öğretmeyi, sizlerden öğrendim azmederek,
Aldım bu meşaleyi, ilettim hazmederek,
Gençlere geleceği, bir güzel resmederek,
Türkçe bilmeyenleri, Türk ettim Öğretmenim.

Sizler ışık tuttunuz, zifir gibi yoluma,
En derin duygularla, geç olsa da soluma,
Kuvvet vermeniz için, güçsüz iki koluma,
Ilminizi her zaman, erk ettim Öğretmenim.

Salih Gümüş

Ölüm İbrettir

İşte geldim gidiyorum
Boş hayale kana kana
Mezarda gör ediyorum
Panjurlu köşk sana sana

Rüya bitti ömür geçti
Ecel itti toprak seçti
Beden gitti Ruhum uçtu
Üzüntüden yana yana

Kaynamıyor artık aşda
Pul etmiyor beden, başda
Film şeridi oynar düşde
Geçmişimi ana ana

Merdiveni bir bir çıktım
Yaş geçince döndüm baktım
Hiçmiş meğer boşa çektim
Gamlı başa döne döne

Salıcan der gör ibrettir
Sonun ondan ibarettir
Hislerine sabır ettir
Düşüncene sine sine

Salih Gümüş

Ömür Gelip Geçici

Güneş gibi doğdum ben, bir günde batacağım
Ömre Bel bağlamadım , ömür gelip geçici
Dokuz tahta altında, toprakta yatacağım
Ölüme ağlamadım, ömür gelip geçici

Yaş aldıkça zamanla, ömrüm bir bir tükendi
Kimi güle denk geldim, kimi ise dikendi
Hayatta hep tecrübe, fikre sabır ekendi
Kötüyü yeğlemedim, ömür gelip geçici

Güzel düşünüp güzel, fikre sahip olanlar
Kalbi kararmış dili, küfre sahip olanlar
Cennette diğeri de, cehennemde solanlar
Kimseyi eğlemedim, ömür gelip geçici

Nasibinde ne varsa, o olur senin payın
Gece karanlığında, aydınlık saçan ayın
Derdime merhem süren, benim dermanım sayın
Yaramı dağlamadım, ömür gelip geçici

Günahsızdır her insan, doğduğunda melektir
Sonradan edindiği, makam mevki gömlektir
Taşı undan ayıran, elinde ki elektir
Kibirde çağlamadım, ömür gelip geçici

Salih Gümüş

Özlerim Seni Sıla

Memleketten uzakta geçmez bir günüm güzel
Düşümde yoksunluk var özlerim seni sıra
Gurbette garip kaldım durumum aynı hazal
Başımda yoksunluk var özlerim seni sıra

Yalnızlık dert yükledi genç yaşta bu kollara
Kuş olup konuverdim çınarda gür dallara
On sekizimde düştüm bilmediğim yollara
Yaşımda yoksunluk var özlerim seni sıra

Çok temkinli olurum yad ellerde her ferde
Hısımım denk gelirse ilacımdır bu derde
Boğazımdan da geçmez gurbet denilen yerde
Aşımda yoksunluk var özlerim seni sıra

Çektiğimi görünce dile gelir bu şehir
Sabır etmek yemektir sofrada türlü zehir
Otuz iki kardeşi kırar bu çetin kahır
Dişimde yoksunluk var özlerim seni sıra

Yâr sıladan gurbete gamlı haber salınca
Zorlanırım burada ondan ayrı kalınca
Çalışmak zor oluyor uzaklara dalınca
İşimde yoksunluk var özlerim seni sıra

Kapanmıyor yürekte derin olunca yara
Gönül özgürlük için zincirlerini kıra
Salıcan atmalısın yükünü bir bir kora
Peşimde yoksunluk var özlerim seni sıra

Salih Gümüş

Sabır

Haçer girse kalbe kan basar şehir
Bu dert yarama çok deşti deşecek
Sabretmek sofrada yemektir zehir
Bu su bardaktan çok taştı taşacak

İnsaniyet dönmüş bir kuru yele
Son temsilcileri kapılmış sele
Benim derdim büyük dağlardan bile
Bu dert gökyüzünü aştı aşacak

Kuru yele kanıp yoldan şaşmanın
Korkulu rüyası olsam düşmanın
Zamanıdır şimdi dağı aşmanın
Kötülük tepeden düştü düşecek

Zelil etselerde zor kaderimden
Lal olsa da sussa dil kederimden
Zerre düşmez benim bu ederimden
Bu kalbe bu kan çok şişti şişecek

Anneler meleğe olurlar gebe
Günahsız sabiyi doğurtur ebe
İyilik dağlardan yüksek mertebe
Şerre derin kuyu eşti eşecek

Biri nur biri kir yollarımız çift
Kirin üstünü hep örtsün koyu zift
Kötüyü tersine döndürmeli şaft
Fenalık yolundan şaştı şaşacak

Salih Gümüş

Saf Duygularla Gel

İnsanca gel kalbe kaygı ekleme
Hakkın bayrağını dikip karşıma
Sakin ola benden saygı bekleme
Hayvani hislerle çıkıp karşıma

Aşmamalı insan kulun bendini
Bilmeli her zaman kendi kendini
Getirme karşıma kirli fendini
Gel Salih kullukta akıp karşıma

İnsanı hayvandan bil ayıran farkı
Rabbimdir dünyada döndüren çarkı
Kendine yönelt saf akan her arkı
Gel şerri ateşde yakıp karşıma

Saf olan duygular Kalbe şifadır
Canı temiz tutan Rabbe vefadır
Ukbada bunlara rütbe sefadır
Gel kötü hisleri yıkıp karşıma

İyi ahlak bizde baştaki taçtır
Nefsinin esiri olanlar açtır
Ahiretin bize yolları kaçtır?
Gel öğütü başa takıp karşıma

Salih Gümüş

Sağlık mı Para mı

Mülkden önde gelir sağlık ve huzur
Hasta olup zayıf düşenler bilir
Bu hissi yaşayan kitaplar yazar
Kemalete erip aşanlar bilir

Şifa bulmak için hızla estiler
Çare bulamazsa onlar yastalar
Hastane, hastane gezer hastalar
Derman bulana dek koşanlar bilir

Para önemini o an kaybeder
İnsanoğlu birden olur derbeder
Trilyonlar olsa kaç para eder
Dert dolu kazanda pişenler bilir

Cahillerin akli cehalet dolu
Zanneder sorunsuz alırım yolu
Hayat yokuşunda olmuştur deli
Doğru yoldan cayıp şaşanlar bilir

Sihhat kazanırsa mutlu olur çok
Anlayamaz onu her midesi tok
Canı kurtarınca gözünden yaş dök
Zaferle sevinçten coşanlar bilir

Salıcan diyor ki maddiyata doy
Malı mülkü alda bir köşeye koy
Sağlıklıysan şayet mutluluğu yay
Kabına sığmayıp taşanlar bilir

Salih Gümüş

Sakarya Destanı

Dayanınca artık bıçak kemiğe
Düşmanlara mezar kazdı ordumuz
Özveriyle dolu, kanlı emeğe
Sakarya'da destan yazdı ordumuz

Viyana'dan beri geri çekildik
Kan ile toprağa bir bir ekildik
Türk'e yakışmadı yandık yakıldık
Bu geri gidişden bezdi ordumuz

Elzem oldu Türk'e nehrin doğusu
Tül düşürdü göze suyun buğusu
Ağladı yurdumun beyi, ağası
Bu çekiliş ile üzdü ordumuz

Sakarya'ya kadar düşman gelince
Ankara'ya çok az bir yol kalınca
Asker şehitliği göze alınca
Gücünü toplayıp ezdi ordumuz

Beş çayını Başkentte içmekti düşü
Kibirle söyledi düşmanın başı
On üç Eylül günü gözünde yaşı
Damlaları yüze dizdi ordumuz

Yenilince halkın makus talihi
Sevindi yurdumun merdi, salih
Görünce ufukta asker felahı
Peşpeşe zaferler düzdü ordumuz

Büyük taaruza moral topladık
Mutluluk duyarak hop hop hopladık
Düşmanın böğrüne hançer sapladık
Kurtuluş yolunu sezdi ordumuz

Salican diyor ki Türk doğar, ölür
Vatan ilelebet payidar kalır
Hasta adam diyen hastalık bulur
Düşmanın ağzını büzdü ordumuz

Salih Gümüş

Sarıkamış'da

Düşmanı yenmek için, yola düştü ordumuz,
Altmış bin insanımız, candı Sarıkamış'da.
Donarak şehit oldu, ona şaştı yurdumuz,
Altmış bine tüm millet, yandı Sarıkamış'da.

Vatanın doğusunu, kurtarmaktı amacı,
Yol vermedi dağların, karlı, buzlu yamacı,
Halk orda olanları, çok bekledi demeci,
Vermeyince dumani, söndü Sarıkamış'da.

Esvap zayıf, erzak yok, zemherinin ortası,
Kurşun bile sıkmadan, şehit oldu hepsi
Paşanın hayalleri, hayalperest dürtüsü,
Gam gibi keder gibi, bindi Sarıkamış'da.

Altmış bin vatanına, canlarını adarken,
Onlar Allahu ekber, diye diye giderken,
Allahu ekber dağı, şehit etti çok erken,
Askerimizin sesi, dindi Sarıkamış' da.

O geçilmez dağlara, çökmüştür kara duman,
Hatırlayınca onu, herdem inleriz aman,
Yirmi İki Aralık, hüzün getiren zaman,
Kalplerin yorulduğu, gündü Sarıkamış'da

Dağda donarak, şehit olmanın, o sancısı,
Hâlâ sinemizedir, bu savaşın acısı,
Bugün bile ağlıyor, yurdun eri, bacısı,
Anadolu'm hüznünü, sundu Sarıkamış'da

Bu cenk tarihimizde, hazin sonuç sunsa da,
Ciğerlerimiz ona, tutuşarak yansa da,
Yurdumda binlercesi, üşüyerek donsa da,
Türk milleti koşarak, andı Sarıkamış'da.

Salih Gümüş

Savaş anları

Kuzeye sis çöktü, göz gözü görmez
Bu buhranda ki ses, güce güç katar
Vatan için vatan, kara bez örmez
Bu buhranda sen es, şana şan katar

Devlet yapmaz deme, devlete terör
Bunca haksızlığı, görmeyen de kör
Vatana özgürlük, nakış nakış ör
Güzel vatanını, huzurlu tutar

Dünyanın halini, sorma felaket
Bunca sıkıntıda, savaş cinayet
Ukraynaya gönül, diler inayet
Barışın gönlünde, iyilik yatar

Dosta dost olalım, ezmesin düşman
Düşmana düşmanım, yenelim yaman
Durumu berbattır, garabet zaman
İnsan birbirine, kötülük satar

Savaş cinayet der, bendeki bilinç
İnsan olan etmez, insanlara linç
Bu ne ihtirastır, gözlerinde hınç
Onlarla bombadan, beteri atar

Kemal Atatürkten, işaret vardır
Savaş el olurda, dostluklar vardır
Saygılı olana, saygı duy kardır
İyi düşünene, güzellik çatar

Geçsede vatanın, zorlu zamandan
Kötülük gelirse, güçlü düşmandan
Ölmeden dilenen, onca amandan
Ondanda daha çok, olsunlar beten

Salih Gümüş

Sema

Rabb yolunda eder, sevdalı sema
Gözyaşları gözden, Rahmana aksın
O semaya ermiş, bunca ulema
Derin duygularla, secdeye baksın

Dile gelir öter, dalda bülbüller
Onu tasvir eder, açan sümbüller
Onun aşkı ile, yanar gönüller
Narı cehennemi, kalplerde yaksın

Başta türlü türlü, işler gelirse
İnsan kafayı yer, us delirirse
Düşlerde Yaratan, Rabb belirirse
Sabır ve duayı, kalplere çaksın

Namaz kılmak dinin, insana farzı
Yaradanın emri, bizlere arzı
Salih kullarının, yaşarken tarzı
Rahman için başa, takkeyi taksın

Tohumlar toprağa, aşkı gönüle
Şapları başağa, insanda güle
İtaat etmeyen, döner bir küle
Yaradan kalplere, aşkını eksin

Ahlak ulaşmalı, yüksek zirveye
Güzel duyguları, çıksın yüzeye
Örnek alınacak, olan herşeye
Huylar peygambere, özenip çeksın

Yoktur ondan başka, kudret sahibi
Cennet, cehennemi, anladık gaibi
Verir herkese o, rızkı nasibi
Nimet dağıtmada, Yarabbim teksin

Salih Gümüş

Sen

Muhtaçtır toplumda insan insana
Kendini bilipde kendine bak sen
Hikmet verilmiştir Allah'tan sana
Dengini bulupda dengine ak sen

Görüntüsü farklı hamken meyvenin
Sürekli gelişir rahimde cenin
Kendine münhasır şahsiyet senin
Rengini alıpda rengine çek sen

Yalanı tac etme yok say indini
Görmez gözü yıkar senin bendini
Bilsin insanoğlu kendi kendini
Fendini silipde fendini yak sen

Nefsindir karanlık mağaran senin
Emrediyor sana Kuran'ın dinin
Taşıyacağın su tacı kendinin
Yangına salıpda yangına dök sen

Her insanın derdi başından büyük
Ezer onu bunca sırtındaki yük
Düşmanın nefsidir sen belini buk
Cengine dalıpda cengini yık sen

Salih Gümüş

Sende Katıl Aramıza

Burası dost, meclisidir
Sende katıl, aramıza
Rabbe olan, aşk hissidir
Sende katıl, aramıza

Şeytanını, taşıyarak
Salih amel, işleyerek
Yalnız onu, düşleyerek
Sende katıl, aramıza

Bu fikirde, dünya boştur
Hayır için, durma koştur
Bu bilinçe, eren hoştur
Sende katıl, aramıza

Dertlerinden, sıyrılıpta
Kötü yoldan, ayrılıpta
İnsanlıkta, kayrılıpta
Sende katıl, aramıza

Nefsin senin, loş zindanın
Rahat olsun, o vicdanın
Hoşnut olur, yaradanın
Sende katıl, aramıza

Şeytanına, kaş çatıpta
İyi huyu, sen tadıpta
Dosta dostça, his katıpta
Sende katıl, aramıza

Hayattayken, bahtı kara
Fikrinde hep, Rabbi ara
Düşürmez o, seni dara
Sende katıl, aramıza

Salih Gümüş

Sevdalandım

Bal akıyor dillerinden
Sözlerine sevdalandım
Yürüdüğün yollarından
İzlerine sevdalandım

Bakanlara aşktır dibi
Yüreğime vurgun tabi
Boncuk boncuk zeytin gibi
Gözlerine sevdalandım

Kötü değil güzel söyle
Bu gönlümü aşkla eyle
Kah öylesin kah da böyle
Nazlarına sevdalandım

Kalbinde ki ederime
Cevapsızsa kederime
Aşkı sundum dildarıma
Arzlarına sevdalandım

Dudaklar al aynı kiraz
Yanakları pembe biraz
Türlü türlü renk görürüz
Yüzlerine sevdalandım

Her halini bana serip
Yüreğimi okla yarıp
Atıyorsun bazen trip
Pozlarına sevdalandım

Salicandır benim adım
Aşka doğru bütün yadım
Vuruldu ben sana dedim
Özlerine sevdalandım

Salih Gümüş

Sevdim Seni Ben

Nedir ne değildir baktım cihana
Çıktım arşa seyran ettim seni ben
Ey güzel yüzlü kız girdim sahana
Gönül defterime kattım seni ben

Arada bir gelde sen kapımı çal
Kalbimin en derin köşesinde kal
Acıyı bastırsın lokum şeker bal
Bu lezzetler gibi tattım seni ben

Ey gözleri ceylan gamzesi çukur
Bu gözler simanda sevgimi okur
İlmek ilmek seni kalbime dokur
Yâr gibi sımsıkı tuttum seni ben

Şahit bu aşkıma doğu ve batı
Murattır görsem ben rüyamda atı
Ölümsüzlük hapı abı hayatı
İlacım ol diye yuttum seni ben

Akar gönlümden sel kalbine doğru
Bahçeme getirdin çoktan uğuru
Çiçekler içinde yaşarız duru
Elimle cennete ittim seni ben

Salih Gümüş

Sevgilim

Gözlerim yaşlıdır, sensizken benim
Ardına bakmadan, gitme sevgilim
Duygularım titrek, yanıktır tenim
Yarım kaldı kalbim, etme sevgilim

Kederlenince ben ,üzülme derdin
Şimdi gözünde kin, nedir ki derdin
Gülmeni isterdim, yüzünü gerdin
Gözlerini bana, çatma sevgilim

Kalbimi hafiflet, kederimi al
Yarama merhem sür, dilime de bal
Meyvesiz ağacım,sensiz kuru dal
Bensizliği kalpte, tutma sevgilim

Gönül üstündeki, kozayı yırtar
Terazi sürekli, aşkıma tartar
Derdim her geçen gün, mislince artar
Kederime keder, katma sevgilim

Sayıklanır adın, her gün dilimde
Elimi doladım, elin belimde
Gül diye tuttuğum, sensin elimde
Diken olup bana, batma sevgilim

Güzel olan herşey, gönüle hoştur
Bu gönül aşkından, dertli sarhoştur
Kimi tatlı olur, kimi mayhoştur
Acıysa meyveyi, tatma sevgilim

Gözünün gözümü, gizli süzmesi
Dilinin güzelce, sözler düzmesi
Aydınlatır beni, ışık huzmesi
Mum gibi yanıp ta, bitme sevgilim

Salih Gümüş

Sivri Sinek

Vız vız ettin ince ince
Hiç solmadın sivrisinek
Zulüm oldun sen bu gece
Aç kalmadın sivrisinek

Tesir ettin dün kazara
Mazhar oldun çok azara
Balta vurdun bu huzura
Dem almadın sivrisinek

Sinir küpüm hayli doldu
Sabah olmak bilmez oldu
Uykularım yarım kaldı
Git bilmedin sivrisinek

Dönünce bu can ayığa
Kalktım hemen ben ayağa
Ecel geldi bu dayağa
Hiç yılmadın sivrisinek

Miden doldu benim kanla
Kastı aşın tam bu yanla
Gecem berbat oldu anla
Yar kılmadın sivrisinek

İncir diktin ocağına
Ecel gelsin kucağına
Salıcının bucağına
Dost olmadın sivrisinek

Salih Gümüş

Soğuttular

Hayat önümüze, hep koydu engel
Aştan soğuttular, açma yaramı
İnsanın fikrinde, kötüyse amel
Düşten soğuttular, açma yaramı

Girdiğim ortamda, verdim selamı
Almayıp etmedi, sohbet, kelamı
Veremesem de ben, buna anlamı
Baştan soğuttular, açma yaramı

Yüzü gülüyorken, dili sokuyor
Gözleri vel fecri , hile okuyor
Yaş yetmiş de olsa, nefret kokuyor
Yaştan soğuttular, açma yaramı

Gezerken eşinle, cadde, sokakta
Yobazlar her yerde, gözler odakta
İnsanlık el olmuş, nefret atakta
Eştan soğuttular, açma yaramı

Ekmek davası bu, sürekli çalış
Mobing, hakarete, mecburen alış
İnsanlıkda resmen, sınıfta kalış
İştan soğuttular, açma yaramı

Salıcan soruyor, insanlık nerde
Saygı ve sevgidir, ilaç bu derde
Zemheri yaz olsan, bu garip ferde
Kıştan soğuttular, açma yaramı

Salih Gümüş

Sohbetin Tadı

Şartlar ve imkanlar denk olmayınca
Sohbetin de tadı çıkmıyor bacım
Yüreklerde benzer renk kalmayınca
Sohbetin de tadı çıkmıyor bacım

Biz farklı tellerden sazı çalınca
Ayrı deryalardan hazzı alınca
İzanımız us ta noksan kalınca
Sohbetin de tadı çıkmıyor bacım

Maddiyat sefadır yokluk sa cefa
Olması gereken gönülden vefa
Vermeyince Mabud yüreğe şifa
Sohbetin de tadı çıkmıyor bacım

Çocuk küçük kalbi kocaman bir dev
İlahi hakikat der rabb için sev
Gönülden gönüle sönünce alev
Sohbetin de tadı çıkmıyor bacım

Haklar gasp edildi lafla dudakta
Şerli duygularsa kalpte atakta
İnsanı görünce çamur bataкта
Sohbetin de tadı çıkmıyor bacım

Dedikodu için türlü malzeme
Dönmüş senin için hergün elzeme
Karışınca pis su temiz zezeme
Sohbetin de tadı çıkmıyor bacım

Salih Gümüş

Solmasın Canın

İçme o naleti, kısalır ömrün
Önlemine al da, solmasın canın
Sana düşman olan, bir bitki tütün
İçtiğin her dal da, solmasın canın

İçerken canına, ediyorsun kast
Bu işin sonu da, gelmez sana rast
Yazık sağlığına, etme suikast
Doğru yolu bul da, solmasın canın

Sararır, kırışır, içtikçe tenin
Dumanı giydiğin, beyaz kefenin
En büyük düşmanın, o olur senin
Savunmada kal da, solmasın canın

Kısıtlar canını, loş zindan'ın da
Kurutur özünü, genç fidan'ın da
Mücadele vardır, er meydan'ın da
Onu yere çal da, solmasın canın

Ucu görünmeyen, karanlık yolun
Geliyor anbean, içerken sonun
Kurtulmak olmalı, dilin de konun
Belirsiz bir yol da, solmasın canın

Ne gelirse başa, çok taşkınlıktan
İçmezsen olmazsın, sen adamlıktan
Gün gelir de eder, seni sağlıktan
Çaresiz bir hal de, solmasın canın

Sigara içerek, alırken menzil
Kapını çalmasın, gençken Azrail
Kendi canın için, tekrardan diril
Düşmanına gül de, solmasın canın

Salih Gümüş

Sonuç Alma Zamanı

Umuttan umuda yelken açarken
Şimdi yola revan olma zamanı
Üzümü bağcıyı dövmeden yerken
Şimdi neticeyi alma zamanı

Bugünkü başarı evvelden gelir
Yarışın sonunda zaferler belir
Hakkın, kazanınca sevinçten delir
Şimdi arşa çıkıp kalma zamanı

Emeğin sonunda kaydadı kazan
Sürekli çalışarak başarı kazan
Elbet verir sana kaderi yazan
Şimdi Yaradanı bilme zamanı

Yaşama sevincim o bana yârdır
Elde ettiklerim dünyada kârdır
Benim gelecekte beklenim vardır
Şimdi hayallere dalma zamanı

Sevinçten duramaz gözlerimde yaş
Var çünkü sonunda yiyeceğim aş
Zaferi kutlarken güler gibi baş
Şimdi neşe ile dolma zamanı

Baş iş gelirse tezden duyulur
Kulaktan kulağa hemen yayılır
Kutlu başarıyı duyan ayılır
Şimdi halka haber salma zamanı

Salih Gümüş

Sosyallik Meydanı

Çaresiz kaldıysan çaresizliğin
Ahuvah ettirir er meydanın da
Gözde parlamayan haresizliğin
Hilesi şeytanın şer meydanın da

İnsandır bu elbet vardır bir derdi
Cahil olan insan kınadı yerdı
Attı bir odun da çiğ olan ferdi
Alevi parlattı har meydanın da

Karartır böylesi güneşi ayı
Boştur uğraşısı dünyada hayı
Utanmadan yıkar nurlu simayı
Kızarmaz yüzü hiç ar meydanın da

Ekmek davasına döktüğü emek
Onun ile yedi sofrada yemek
Boncuk boncuk alını görmemek demek
Küstahlık zirve de ter meydanın da

Rabbimiz toprağa can kardiğın da
Yaşıyorsak derdi bırak ardın da
Umudun aldığı güçlü gardın da
Çare kendin de ki gür meydanın da

Salih Gümüş

Sürgün Edilen İnsanlık

Sen ki ! Yedi düvele meydan okumuş ırksın,
İnsanlık motifini, asil dokumuş Türk'sün.
Yedi kıtadakiler, izledi imrenerek,
Yavaş yavaş nazarı, közledi demlenerek.
Bu soya yakışır mı ? Toprağından sürülmek,
Asırlık bir çınarın, yaprağından dürülmek.
Vatansız kalanların, gözleri ağlamaklı,
Sürgün edenlerinse, sözleri dağlamaklı.

Her Kasımda, sol yanım ara ara sızlar da,
Derman kalmadı artık, vura vura dizlerde.

Ahıskada, böğrüme zağlı hançer saplanır,
Kafkas Türkleri ağlar, yer gök düçar kaplanır.
Zulümde şâhikayı, bir kaç kat aşmış sürgün,
On dört Kasımda hisler, kederden düşmüş yorgun.
Mal vagonuna koyup, oynadı onuruyla,
Ahıska, hainlerin pek kaynadı narıyla.
Kimi bebek, kimisi ihtiyarlık yaşında,
Yüzyıllardır görmedi, böyle zorluk başında.

Mehmetçik ! Atasını, sora sora izlerde,
Toprağı vatan yapar, sara sara bizlerde.

İnsanlık bayrağını, indirerek yerlere,
Çıktı mı ? Vagonlara bindirerek surlara.
Kıtlık zamanı açan, koparsan her başağı,
Kötülük göğe çıkar, insaf iner aşağı.
Huzursuzluk verince, Fergana'da Özbekler,
Ne çocuk düşünülür, orda ! Nede bebekler.
Yolculukta ölen, o, Her şehit anıldı mı?
Kalleşler kazandı mı? Veyahut yenildi mi?

Dedem karlı yolları, yara yara düzlerde,
Düşünür Anadolom, kara kara yüzlerde.

Seni koca ağzıyla, karanlığa yutan zül,
Selam sana Ahıska ! Sen gül, bense tutan el.
Tüm miğferli yiğitler, seni kurtaracaktır,
Şanını zirvelere, yine artıracaktır.
Nice Ahmet Paşalar, sınırda yaşamakta,
Bu dertler yaramızı, kanatıp kaşımakta.
Ya Kafkas Türk' lerinin, vatani kalacaksın,
Yada ! Ana vatanın, bir dalı olacaksın.

Salıcan ! Hislerini yora yora özlerde,
Ahıska hayalini, kura kura gözlerde.

Salih Gümüş

Şer

Bu hayatta herşey insanlar için
İnsanı yerlere serdirmesin şer
Mülkü bölemeyip düşmanlık niçin
Kardeşi kardeşe kırdırmasın şer

Söz vardır insana umut ışığı
Söz vardır düşman eder aşığı
Gönüller feth eden aşar eşiği
Yiğidi namerde yerdirmesin şer

Güreşir yiğitler er meydanında
Şahikaya çıkmak vardır şanında
Hainlik yapan tuş olur anında
Dürüstü boş yere yordurmasın şer

Bazı insanların niyeti halis
Bazısı da olmuş dünyada iblis
Şeytana dönenler yaparlar kulis
İyiye kötüye sordurmasın şer

Zalimin görüşü fikri katıdır
Mazluma Allahı sağlam çatıdır
Cennette yer tutmak yüksek katıdır
Kirliyi nurluya sardırmasın şer

Ekmek davası bu arı namusu
Onunla oynamak şahsın kabusu
Kalleşler karanlık yolun hamisi
Alın terine kir kardırmasın şer

Belli değildir kim netice alır
Sonuçta kazanmak kime yâr kalır
Salıcan diyor ki Yaradan bilir!
Zulümü zafere erdirmesin şer

Salih Gümüş

Tarım İşçisi

Güneş ışınları tenini yakar
Helaldir kazancın tarım işçisi
Alnındaki terde bereket akar
Helaldir kazancın tarım işçisi

Binbir zahmet ile üç kuruş para
Kazanırken oldu ellerin yara
Bolluk ve bereket çevreni sara
Helaldir kazancın tarım işçisi

Verim almak için yapmalı çapa
Ürettiklerini müşteri kapa
Bunca çektiğin dert kalıyor sapa
Helaldir kazancın tarım işçisi

Ayıyı domuzu sokmasın çitler
Büküyor belini bitkide bitler
Derdine dert katar yabancı otlar
Helaldir kazancın tarım işçisi

Helali haramdan insan eleye
Batıla kılıcı her an bileye
Salıcan diyorki bunca çileye
Helaldir kazancın tarım işçisi

Salih Gümüş

Tavuklar

On tavuk bir horoz kümese koydum
Peşpeşe yumurta düzdü tavuklar
Derdimi unuttum neşeye doydum
Sıkıntıya mezar kazdı tavuklar

Tavuklarım için bir haya kaldım
Hoş niyetle işe gönülden daldım
Tilkiye hırsıza önlemler aldım
Sahibini biraz sezdi tavuklar

Horoz babayiğit atıyor nara
Coşkuyla doluyor en bahtı kara
Unutturur derdi düşsem ben dara
Beni sevindiren hazdı tavuklar

Beslendikçe onlar karınları tok
Tilkisi hırsız düşmanları çok
Onları yenecek dermanları yok
Bunca tehlikeden bezdi tavuklar

Ümidi gönlüme verir ufuklar
Bereketle hızla akar oluklar
Sevince boğuyor beni folluklar
Kör olan düğümü çözdü tavuklar

Salih Gümüş

Teyzeme Allahdan Rahmet diliyorum

Pazar günü sabahıma
Ecel geldi uslu uslu
Onun ile sol yanıma
Keder doldu yaslı yaslı

Onun derdi yıktı bizi
Gamdan gama soktu bizi
Harlı harlı yaktı bizi
Zindan oldu isli isli

Genç yaşında Azraile
Teslim ettik toprak ile
Keder verdi bizim ile
Ağlar kaldı sesli sesli

Teyzem rahat uyu orda
Kardeşlerin iyi burda
Hüzün çöktü bizim yurda
Gözler doldu puslu puslu

Salıcanın bucağına
Ateş düştü ocağına
Bu haberin sıcakına
Yaşı saldı hisli hisli

Salih Gümüş

Türkler

Hem namlısın, hem şanlısın
Zalime kaş, çatar TÜRKLER
Yiğitlikte, tez canlısın
Mazluma can, katar TÜRKLER

Topladı o, tüm budunu
Mete ile, ilk ordunu
Kurduğunda, Türk yurdunu
Kalpleri bir, atar TÜRKLER

Meşaledir, karanlığa
Civan gençler, aslanlığa
Fikrimizde, Turanlığa
Akli ona, yatar TÜRKLER

Bedelini, ödeyerek
Özgürlüğü, düşleyerek
Ufukları, gözleyerek
Ok olupta, batar TÜRKLER

Yetişmiştir, çok kahraman
Savaşırız, bizler yaman
Oluk oluk, aksa düşman
Önlerini, tutar TÜRKLER

Avrupada, kah Asya'da
Yeri gelir, o Kenya'da
Denizcidir, Alanya'da
Her tarafta, biter TÜRKLER

Salih Gümüş

Umutlu Aşk

Sazın teline, vur sen tezene
Gönül verdiği, yardan bezene
Hayatı olur, çok meşakkatli
Yardan ayrılık, hissi sezene

Savaşta kalmış, en son nefere
Eziyet eder, gavur kefere
Aşkından geçmez, yare sevdalı
Çıksada gönlü, en son sefere

Aşık olan hiç, usanmaz yardan
Anlayamaz o, zarardan kardan
Engereğin de, zehrini unutup
Kumarda umar, medeti zardan

Ağaç kül oldu, ateşte yandı
Gönül onsuz hiç, yapamam sandı
Basiretsiz kalp, önünü görmez
Kalinca onsuz, yanan da candı

Hazan vaktinde, kapılan yele
Şehit sayılır, boğulan sele
Aşk gaziside, iflah olamaz
Altın dolsada, o iki ele

Salih Gümüş

Utansın

Hayat ne acımasız, bezdiriyor insanı,
Yüzleri güldürmeyip, ağlatanlar utansın.
Vurdukça sillesini, ezdiriyor insanı,
Güzleri öldürmeyip, çağlatanlar utansın.

Gülümüzü karalttı, baharda gonca iken,
Çehremizi saralttı, yürekte sancı iken,
Üfkümüzü daralttı, denizde inci iken,
Özleri aldırılmayıp, eğletenler utansın.

Keskin bıçağı sokup, deştiler yaramızı,
Kinde, nefrette akıp, eştiler aramızı,
Çiviye başa çakıp, aştılar derimizi,
Şözlere kaldırmayıp, dağlatanlar utansın.

Bir önder eşliğinde, yürürüz peşi sıra,
Ondandır bırakırız, toprakta derin yara,
Yerlerde sürünenler, döner alevde kora,
İzleri doldurmayıp, bağlatanlar utansın.

Yaradan düşürmesin, hiç bir an dilden dile,
Salıcan benim adım, mızrapı vurup tele,
Sözüm saplanır bazen, hançer olup da kula,
Sazları çaldırmayıp, zağlatanlar utansın.

Salih Gümüş

Var

Ömrün sonu Hazan da
Gözü dönüp Azan var
Kaynar olan kazan da
Adaletli Mizan var

İnsandır son demin de
Çürük olan zeminde
Yaşarken o emin de
Ameline yazan var

Coşku dolu yürekle
Durmaz yaşar o zevkle
kazma ile kürekle
Mezarını kazan var

Gözü görmez uğrun da
Dünya değil zorun da
Hak ve hukuk korun da
Planını bozan var

Bu dünya da yan yakıl
Dem alıp da hoş takıl
Hukuk ile us akıl
Süzgecinden süzen var

Salih Gümüş

Vardır

Çiftesi ağırdır sessizse atın
Hiç görsen de yerde gölgesi vardır
Gidin başkasına göz koyup çatın
Atın, itin kendi bölgesi vardır

Basma damarına lav olup akar
İnsan da böyledir dünyayı yıkar
Bir çift söz gözleri tufana sokar
Tarih de var olan belgesi vardır

Aklın ile savaş yenersin kralı
Şaşırır da kalır yeşili alı
İnsanı görme bir değersiz çalı
Ormanı kül eden bilgisi vardır

Bir zerre için de dünya barındırır
Kiri pası şevkle paklar arındırır
Demiri tav eder lav ısındırır
İçin de bir evren bilgisi vardır

Seversen gönülden kusur görmezsin
İnsanın başına çorap örmezsin
Defterini kalpten gelip dürmezsin
Sevginin ahlaka ilgisi vardır

Salih Gümüş

Vatana Can Feda

Varlığımın sebebi, vatan için doğmuşum
Toprağında gülizar, gökyüzünde bir kuşum
Şayet Azrail sensen, ecelim senden gelsin
Beni yakan ateşte, soğuk esen bir yelsin

Sana nazarla bakan, gözlere uğrasın şer
Seni yakıp yıkandan, hesabı sorsun mahşer
Yolu doğru olanın, bitmez dünyada derdi
Zulmün zirvesindeki, çektiğim hep kederdi

Bağımsızlıktır yolum, Kemal'e çıkar izim
Uğrunda akacak kan, Şehadetlik bizim
Cennetlik vatanımda, cehennemi yaşatan
Yaksın harı ateşte, hisim ile Yaradan

Düşmanın gözlerine , karanlık perde inmiş
Bu ne kadar büyük ki , orman yakacak kinmiş
Harlı harlı ateşte, yanan onca canlının
Hesabını soracak, Devlet yapan zanlının

Bu labirentin sonu,her zaman sana çıkar
Mersinde, Bodrumda ki, zul cigerimi yakar
Belli ki asırlardır, süren nefret bitmemiş
Düşmanın gönlündeki, yanan ateş sönmemiş

Adalet karşısında, boynum kıldan incedir
Hesap sorulmaz ise, yüreğim ateştedir
Bunların vatanıma, vermiş olduğu zarar
Alsın artık vatanım, bunlara ağır karar

Salih Gümüş

Vatansızlığa Sürgün

Gök kubbe patlasa, çektiğim kederden
Kaçmam yinede ben, yazılan kaderden
Bindirip vagona, ettirsende hicret
Ne vicdana sığar, ne de anlar fikret

Ahıska sürgünü, zulümdür Atama
Karanlık sayfayı, hiç bir an kapama

Türklüğüm ezelden, söndüremez her su
Dedemi aç, muhtaç, sürgün eden Rus'u
Unutmayız hiç biz, zulmü sonsuza dek
Hakkın zirvesinde, Hak edilen kötek

Mal vagonunda ki, sürülen insandır
Vicdanı yok eden, olmayan ihsandır

Kopmuşsak vatandan, özden ayrılmayız
Yad ellerde biz hiç, dostça kayrılmayız
Kimi Özbekistan, kimi başka yere
Çekilen sıkıntı, mest olmuş sefere

Gittiği yerde ki, yapılan angarya
Hançerlendiğin yer, çokça kan akarya

Stalinin bizi, düşürdüğü derde
İnsan nasıl yaşar, bilmediği yerde
Bulaşmış hastalık, ölmüş binlercesi
Bitmez dünyada hiç, gavur işkencesi

İnsan savaşarak, ölmez hiçbir zaman
Öldüren, düşmana dersin şayet aman

Düşünürmüsün hiç, Özbekte, Kazakta
Rahat uyuturmu, yattığı yatakta
Ahıskalıda bil, bir insandır insan
Gaz döküp hepsini, ateşlerde yaksan

Ahıska Türküne, cehennem yaşatan
Unutulmasın hiç, zulümler yaratan

Salih Gümüş

Verhunal

Salih GÜMÜŞ
(Salican)

VERHUNAL

Kendi köyüm diye abartmıyorum
Görenler hayrandır sana Verhunal
Laf olsun diyerek kabartmıyorum
Erenler hayrandır sana Verhunal

Bir başka güzellik sunuyorsun sen
Hise umut olup konuyorsun sen
Kalbimizde aşkla yanıyorsun sen
Yarenler hayrandır sana Verhunal

Çok uzak yollardan ulaşmak için
Yollara düşenler gülücük saçın
Gelemeyenlerde stresten kaçın
Soranlar hayrandır sana Verhunal

Bahçelerindeki meyveler renk renk
Ukbada cennete olur onlar denk
Ulaşan sakinin hissi yaşar cenk
Derenler hayrandır sana Verhunal

Bizlere kıymetli vatan toprağı
Yeşilin her tonu onun yaprağı
Yaşayanlar mutlu şeni şakrağı
Serenler hayrandır sana Verhunal

Kurban olurum ben dumana sise
Gitmeden konuşan ömürlük susa
Salican aklımdan çıkmıyor dese
Yoranlar hayrandır sana Verhunal

Salih Gümüş

Yaşamak Mucize Ölmek Netice

İnsan çürük zeminde boş hayaller peşinde
Yaşamak mucizedir, ölmekse neticedir
Musalla taşındayken ağlar yavrun eşinde
Yaşamak mucizedir, ölmekse neticedir

Çalıştı hayatta topladı iradını
Şabır etti sonunda başardı muradını
Ecel gelince hoca okudu tiradını
Yaşamak mucizedir, ölmekse neticedir

Yaşarız bu hayatta sonunu düşünmeden
Meleklerde kayıta hiçbir an üşenmeden
Sanırsız ki teğette yolculuk yaşanmadan
Yaşamak mucizedir, ölmekse neticedir

Hain hainlik yapsa uğrasa ihanete
Bütün varını kapsa mum olsa muhanete
Düzeni yoldan sapsa mecburdur sükunete
Yaşamak mucizedir, ölmekse neticedir

Ruh bedenden çıkınca Gassal sarar kefene
Merasimde dururlar eşin dostun safına
İşte o anda çıkar insan dağın Kaf'ına
Yaşamak mucizedir, ölmekse neticedir

Salıcan der kamilse insanın külü sönmez
Bütün dünya yansa da bir horom otu yanmaz
Sıkıntıyı bir yere atar bir daha anmaz
Yaşamak mucizedir, ölmekse neticedir

Salih Gümüş

Yuh

Vatanı sevenin, kalbi paslanmaz,
Onu üç kuruşa, satanlara yuh!
Hainlik edenler, asla uslanmaz,
Karalayıp, çamur, atanlara yuh!

Mehmedim sırtını, ona dayıyor,
Canını vermeyi, şanı sayıyor,
Gökyüzünde, yıldız gibi kayıyor,
Onları toprağa, katanlara yuh!

Hayatlar karardı, çok kanlar aktı,
Analar bacılar, yürekler yaktı,
Halkımız gözleri, dolarak baktı,
Terörle yurduma, çatanlara yuh!

Ne zaman yükselsek, ter ter göklere,
Hep hedef olduk biz, bir bir oklara,
Karalar bağladık, yer yer aklara
Kinle karşımızda, bitenlere yuh!

Hoşgörü iklimi, sona ermesin,
Hiç kimse kimseyi, boşa yermesin,
Kalplere saplanıp, bizi yormasın,
Diken olup yurda, batanlara yuh!

Garibin hakkını, çalarak yiyen,
Türlü entrikaya, dalarak doyan,
Milletin malını, yolarak soyan,
Haram lokmaları, yutanlara yuh!

Yiğitlerle dolu, yurdun her yanı,
Dost ve düşmanını, bilerek tanı,
Salıcan diyor ki, sev bu vatani,
Sevmeyip düşmanı, tutanlara yuh!

Salih Gümüş

Yunana Çağrı

İstanbul kadar nüfusla bu kabadayılık kime
Neyine güveniyorsun otur oturduğun yerde
Zeytin dalını kırdım sizde kimsiniz be deme
Düşmanlığı bir köşede bitir bitirdiğin yerde

Bu nasihatler dostçadır bizde size düşmanlık yok
Sonu kötü olacaktır Yunanistan bilesin çok
Denk değil ordularımız silahlarını geri çek
Geleceğini yıkmadan götür götürdüğün yerde

Namlularını çevirdin ordumuzun uçağına
Sen komşuluk hukukuna soktun kalleş bıçağını
Şer dolu küpünden sızan nefret ve kin kaçağını
Kaybedip sonsuza kadar yitir yitirdiğin yerde

Hakkımızı ihlal edip Ege'de ve Akdenizde
Rengimizi soldurdunuz vücudumuzda benizde
Arkanızda duranlara şimdi çok güvensenizde
Batmamak için çıpanı batır batırdığın yerde

Bu savaşın maliyeti bize hafif size yüküdür
Salıcan derki maziden alınacak dersler çoktur
Yunan halkı erkanının aklına barışı soktur
Bu olumsuz düşlerini yatır yatırdığın yerde

Salih Gümüş

Zorluk Seni Yıldırmasın

Karşısında, umutlu ol,
Zorluk seni, yıldırmasın.
Başarınca, çok mutlu ol,
Zorluk seni, yıldırmasın.

Stres olup, kalbe dolan,
Art niyetli, haber salan,
Saf görünüp, kirli olan,
Zorluk seni, yıldırmasın.

İyi sarar, kötü yorar,
Ümitsizlik, kalbe zarar,
Güzel düşün, sana yarar,
Zorluk seni, yıldırmasın.

Yeri, göğü, aşkla inlet,
Sevgi dolu, sözler dinlet,
Doğru yolu, bir bir anlat,
Zorluk seni, yıldırmasın.

Kötü koku, üste siner,
Harlı alev, suyla söner,
Çılgın olan, bir gün diner,
Zorluk seni, yıldırmasın.

Salıcan der, kin besleyen,
Kötü kötü, söz sesleyen,
Hainliğe, sırt yaslayan,
Zorluk seni, yıldırmasın.

Salih Gümüş